ایران ورزشی

www.inn.ir/sport | iranvarzeshii | روزنامه صبح ایران ● سال سی‌ام ● شنبه ۲۴ مرداد ۱۴۰۵ ● 15 AUG 2026 ● ۲ ربیع‌الاول ۱۴۴۸ ● شماره ۸۱۸۶ ● ۱۰هزار تومان

هفته اول | تراکتور ۲-۰ پیکان

هفته اول | خیبر ۱-۱ فجرسپاسی

هفته اول | استقلال ۰-۴ مس شهر بابک

شنبه ۲۴ مرداد ۱۹:۳۰ | ذوب آهن – فولادشهر – فولاد

شنبه ۲۴ مرداد ۱۹:۳۰ | شمس‌آذر – سردار آزادگان – پرسپولیس

شنبه ۲۴ مرداد ۲۰:۰۰ | صنعت نفت – تختی آبادان – ملوان

رکوردشکنی جهانی امیدهای وزنه‌برداری در ازبکستان

قدرت‌نمایی زارعی و بهشتی در قاره کهن

۳

20th Asian Games Aichi-Nagoya 2026

۳۵ روز تا بازی‌های آسیایی ناگویا

گلایه صریح وزیر ورزش از هزینه‌های بی‌حساب و کتاب باشگاه‌های لیگ برتری

مشکل فوتبال پول نیست

دولت وظیفه‌ای برای ساخت ورزشگاه برای باشگاه‌ها ندارد

در عزل و نصب مدیران باشگاه‌ها هیچ دخالتی نداریم

۲

آنالیز ویژه دیدار استقلال - مس شهربابک و بازی‌های روز اول هفته نخست لیگ ۲۶

معجزه جوانی

با یادداشت‌هایی از مهدی پاشازاده مربی فوتبال و یاسر همرنگ کارشناس داوری و حاشیه نگاری خبرنگاران ایران ورزشی در صفحه ویژه لیگ برتر

۷

عکس: مهدی افشاری - فوتبالی

تراکتور نکونام با توپ پر وارد شد

بریس ۳ امتیازی شهریار در تبریز

مهدی ترابی: اولین قربانی لیگ ۲۶

جواد نکونام: هواداران نقطه قوت ما هستند

ساکت الهامی: امیدوارم نکونام در تبریز موفق شود

۷

ورزشگاه‌های غیراستاندارد بلای جان باشگاه‌های فوتبال ایران شده است

اجاره‌نشینی میلیاردرها!

رئیسی کیا: قانون واگذاری باید تسهیل شود

۸

نهایی شدن اولین بازی تدارکاتی تیم ملی در مهر

سلام دوباره یوزها به تزارها

۲

واکنش کنایه‌آمیز باشگاه استقلال به تراکتور و سپاهان

چرا بعد از جنگ با برگزاری لیگ موافقت نکردید؟!

۵

سود نجومی نساجی از فروش ستاره جوان

ایری دومین بازیکن گران پرسپولیس؟

۶

خبر

تیم ملی جوانان راهی تایلند شد

تیم ملی جوانان ایران شامگاه پنجشنبه (۲۲ مرداد)، برای برگزاری آخرین اردوی آماده‌سازی خود پیش از مسابقات انتخابی جام ملت‌های زیر ۲۰ سال آسیا، با پرواز مستقیم راهی تایلند شد.
در این سفر ۲۱ بازیکن تیم ملی را همراهی کردند. ابوالفضل زاده‌عطار نیز با هماهنگی کادر فنی تیم باشگاهی خود و سرمربی تیم جوانان قرار است پس از دیدار فولاد مقابل ذوب‌آهن در هفته نخست لیگ برتر، به اردوی تیم در بانکوک اضافه شود. امیرحسین فارسی، وینگر تیم خیبر، دیگر بازیکنی است که همراه تیم ملی به تایلند نرفته است. با این حال، سرمربی خیبر هنوز زمان مشخصی برای حضور این بازیکن در اردوی تیم جوانان اعلام نکرده است. شاگردان قاسم حدادی‌فر در زمان حضور خود در اردوی ۱۴ روزه بانکوک، دیدارهای تدارکاتی مقابل تیم‌های ملی جوانان سایر کشورهای آسیایی برگزار کرده و پس از آن برای شرکت در مرحله انتخابی جام ملت‌های زیر ۲۰ سال آسیا راهی شهر ویت‌تری ویتنام خواهند شد.

گفت‌وگوی کاپیتان تیم ملی با رسانه ESPN

جهانبخش: در جام جهانی با ما ناعادلانه رفتار شد

علیرضا جهانبخش روزهای چندان خوشی را در جام جهانی اخیر سپری نکرد. وینگر تیم ملی ایران و بازیکن تازه‌وارد اکسلسیور هلند، مثل دیگر شاگردان امیر قلعه‌نویی، شرایط سختی را در آمریکا سپری کرد و می‌گوید او و هم‌تیمی‌هایش احساس چندان خوبی از حضور در این رقابت‌ها نداشتند. جهانبخش در گفت‌وگو با ESPN درباره تجربه خود از جام جهانی تابستان جاری گفت: «خارج از زمین، شرایط برای ما از نظر سفر و آماده‌سازی خیلی سخت بود. ما به اندازه کافی بازی تدارکاتی نداشتیم. در واقع قرار بود در مکزیک اقامت داشته باشیم و یک روز قبل از هر مسابقه به آنجا رفت‌وآمد کنیم. ما اجازه نداشتیم بعد از مسابقه آنجا بمانیم. باید بلافاصله محل را ترک می‌کردیم، بدون اینکه جلسه ریکاوری یا برنامه‌های مشابه داشته باشیم. همه این مسائل خارج از زمین اتفاق می‌افتاد و واقعاً شرایط سختی بود.»
با این حال، جهانبخش تأکید کرد که در طول مسابقات احساس امنیت داشته‌اند: «از این بابت مشکلی نداشتیم. احساس داخل تیم این بود که نحوه برخورد با همه ما کمی ناعادلانه بود. ما مجبور بودیم مدت زیادی در فرودگاه منتظر بمانیم و مراحل بازرسی امنیتی را پشت سر بگذاریم. این موضوع برایمان خوشایند نبود، اما در نهایت وقتی وارد زمین می‌شوید، فقط فوتبال اهمیت دارد. ما تلاش می‌کنیم تمام این مسائل را کنار بگذاریم.»

روسیه و عراق، حریفان تدارکاتی فوتسال

کمیته فوتسال مذاکراتی را با فدراسیون‌های روسیه و عراق برای برگزاری دیدارهای دوستانه آغاز کرده است. تیم ملی فوتسال ایران در ماه‌های آینده چند مسابقه مهم پیش رو دارد و مسئولان کمیته فوتسال در تلاش هستند تا چند دیدار تدارکاتی برگزار کنند. ایران از ۲۰ تا ۳۰ آذر ۱۴۰۵ در بازی‌های داخلی سالن آسیا ۲۰۲۶ حضور خواهد داشت و پس از آن در اسفندماه امسال در تورنمنت چهارجانبه تایلند به میدان می‌رود. مذاکرات با فدراسیون‌های فوتبال روسیه و عراق برای برگزاری مسابقات دوستانه در دستور کار قرار گرفته است. روسیه در حال حاضر در رتبه هفتم رده‌بندی جهانی فوتسال قرار دارد و قرار است آبان‌ماه مقابل ویتنام بازی کند. مسئولان کمیته فوتسال در تلاش هستند با حضور ایران، این برنامه به یک تورنمنت سه‌جانبه میان ایران، روسیه و ویتنام تبدیل شود. مذاکرات با فدراسیون عراق هم برای برگزاری یک دیدار دوستانه ادامه دارد. عراق در جام ملت‌های فوتسال آسیا ۲۰۲۶ به جمع چهار تیم پایانی رسید و با ۱۳ پله صعود، جایگاه بیست‌وچهارم رده‌بندی جهانی را به دست آورد.

پنجشنبه، آغاز لیگ برتر فوتبال ساحلی

برنامه سه هفته ابتدایی لیگ برتر فوتبال ساحلی باشگاه‌های کشور فصل ۱۴۰۶ - ۱۴۰۵ اعلام شد و طبق این برنامه، مسابقات لیگ برتر فوتبال ساحلی ایران در فصل جدید، از روز پنجشنبه آغاز خواهد شد و برنامه هفته اول این رقابت‌ها به شرح زیر خواهد بود:
پنجشنبه ۲۹ مرداد
فولاد هرمزگان- هدف سمنان- ساعت ۱۷:۱۵- ورزشگاه غدیر بندرعباس
چادرملو اردکان –دهیاری ملاباشی- ساعت ۱۷:۳۰- ورزشگاه آزادی اردکان
پارس جنوبی بوشهر-شیبا البرز (شهرداری چلیچه) - ساعت ۱۷:۴۵- ورزشگاه دهکده گردشگری بوشهر
ملوان بندرانزلی- شاهین خزر رودسر- ساعت ۱۷:۴۵- ورزشگاه قایقران بندرانزلی

گلایه صریح وزیر ورزش از هزینه‌های بی‌حساب و کتاب باشگاه‌های لیگ برتری

مشکل فوتبال پول نیست، سوءمدیریت و حاشیه است

دولت وظیفه‌ای برای ساخت ورزشگاه برای باشگاه‌ها ندارد

عکس: برنا

گزارش یک

با آغاز دوباره لیگ برتر فوتبال ایران در بیست و ششمین دوره این رقابت‌ها، وضعیت برخی ورزشگاه‌های کشور بویژه ورزشگاه‌های استان تهران، در شرایط نامشخصی قرار دارد و دو ورزشگاه آزادی و تختی، همچنان از دسترس باشگاه‌های تهرانی برای میزبانی رقابت‌های خود خارج هستند. شاید بتوان این اتفاق را حاصل سال‌ها مدیریت غیر حرفه‌ای و وابستگی فوتبال به بخش دولتی دانست؛ جایی که برخلاف فوتبال دنیا به جای باشگاه‌ها، نهادهای دولتی مسئولیت احداث اماکن ورزشی را برعهده گرفتند و همین امر باعث شده که اکثریت باشگاه‌های ایران بویژه باشگاه‌های بزرگ، ورزشگاه اختصاصی خود را نداشته باشند و در این شرایط، صحبت‌های جدیدی از سوی وزیر ورزش ایران، احمد دنیامالی نیز مطرح شده است.

چمن آزادی، شهریور کشت می‌شود

احمد دنیامالی در آخرین صحبت‌های خود راجع به شرایط ورزشگاه آزادی تهران گفت: «ورزشگاه آزادی سن زیادی دارد و مطالعاتی که از گذشته انجام شده بود، نیاز به بازسازی و شمع‌ریزی داشتیم. در فضاهای بسته و محدود که کار انجام می‌شود، بسیار سخت است. ما موظف بودیم سازه استادیوم را دوباره بازطراحی کنیم و براساس آن شمع‌های کمکی زیادی را احداث کنیم. طبق مقررات فیفا و AFC فضاهای پشتیبانی و فضاهایی که برای VAR و میکسدزون و همه الزاماتی که نیاز بود را ایجاد کردیم و یک کار جدیدی انجام شده است. دوستان هم توجه ندارند که ما ۱۵ ماه است که در جنگ هستیم و منابع‌مان محدود است و نباید یکطرفه صحبت کنیم. اقدامات عمده و مهمی که در ورزشگاه آزادی داریم، تقریباً به اتمام رسیده است. کشت چمن هم برای ما مهم است و در خصوص آن به لحاظ مشخصاتی که امروزه رایج است، کار زیرسازی آن را انجام دادیم و سیستم‌های زهکشی و گرم‌کننده و نوع خاک آن تهیه شده است و با دقت بالا و میلیمتری زمین در حال آماده‌سازی است که بعد از آن، کشت را انجام بدهیم. قرار است در شهریورماه کشت شروع شود و امیدوارم یک چمن و استادیوم مرتب و آبرومندی آماده شود که هم برای تیم‌های ملی و هم تیم‌های تهرانی آماده بهره‌برداری باشد.»

دیگر ساخت ورزشگاه بزرگ مرسوم نیست

دنیامالی در نکته‌ای جالب در بخش دیگری از صحبت‌های خود، احتمال ساخت ورزشگاه بزرگ در پایتخت را رد کرد: «در شرایط امروز این تفکری که ورزشگاه‌های بزرگ ساخته شوند، در دنیا هم وجود ندارد. یک ورزشگاه ۴۰ هزار نفری می‌سازند و اقتصادی هم هست. با توجه به کمبود منابعی که ما داریم فعلاً ساخت استادیوم در دستور کار دولت نیست. البته دوستان در شهرداری تهران در حال تلاش هستند تا ورزشگاه ۴۰ هزار نفری بسازند، این کار خیلی می‌تواند به ما کمک کند.» اما نکته اصلی اینجاست که در یک فوتبال سالم و پویا، باشگاه‌ها خود شفافیت مالی دارند و می‌توانند در بلندمدت، به فکر احداث ورزشگاه باشند اما در حال حاضر، شرایط هزینه‌ها در فوتبال ایران از کنترل خارج شده است.

> ما هیچ وظیفه‌ای برای درست کردن ورزشگاه برای تیم‌های فوتبال نداریم و بعضاً این موضوع را شنیدیم که چرا دولت ورزشگاه نمی‌سازد. با اینکه دولت همه امکانات را تهیه کرده است و پول می‌دهد، این همه حاشیه داریم

باید قراردادها شفاف شوند

دنیامالی در بخش دیگری از حرف‌های خود، سوءمدیریت در فوتبال را عامل اصلی شرایط نامساعد مالی فوتبال کشور عنوان کرد: «ما هیچ وظیفه‌ای برای درست کردن ورزشگاه برای تیم‌های فوتبال نداریم و بعضاً این موضوع را شنیدیم که چرا دولت ورزشگاه نمی‌سازد. ما هم وظیفه‌مان این است که کنار باشگاه‌ها باشیم؛ بویژه باشگاه‌های خصوصی که به سختی کار می‌کنند و امیدواریم با اقداماتی که انجام می‌شود، اخبار خوبی بشنویم.»
کم است؟ ورود یکسری افراد غیرفوتبالی در فوتبال حاشیه‌ساز است. به هر حال الان در عزل و نصب مدیران باشگاه‌ها نه بنده و نه هیچ مدیر دولتی دخالتی نداریم. به هر حال آن چیزی که برای ما مهم است، فوتبال بیننده زیادی دارد و باید کمک کنیم مردم زیبایی‌های آن را ببینند و حاشیه‌های آن را کم کنیم؛ خصوصاً در بحث شفاف‌سازی. یعنی قرارداد بازیکنان و مربیان باید در سامانه ثبت شود و مردم بدانند که فلان باشگاه چقدر برای فوتبال هزینه کرده است و نتیجه‌اش چیست. ما هم وظیفه‌مان این است که کنار باشگاه‌ها باشیم؛ بویژه باشگاه‌های خصوصی که به سختی کار می‌کنند و امیدواریم با اقداماتی که انجام می‌شود، اخبار خوبی بشنویم.»

قدمی بزرگ برای افزایش نظارت؟

با توجه به صحبت‌هایی که احمد دنیامالی مطرح کرده، به نظر دولت به دنبال این است تا در زمینه مدیریت فوتبال و بویژه باشگاه‌های ایران، نظارت بیشتری روی عملکرد مالی این باشگاه‌ها بویژه در زمینه هزینه‌های باشگاه‌ها انجام شود؛ باشگاه‌هایی که طی سال‌ها از لحاظ مالی زیان‌ده بوده‌اند.
شاید این انتقاد صریح وزیر ورزش از نحوه مدیریت بودجه در فوتبال ایران، قدمی برای کنترل بیشتر جریان مالی موجود در فوتبال کشور باشد.

جواد در مسیر طارمی؟

ریوآوه، در آستانه جذب حسین‌نژاد

نکته روز

منتفی شدن انتقال محمدجواد حسین‌نژاد به پرسپولیس حالا ممکن است مسیر این هافبک جوان را به سمت فوتبال اروپا تغییر دهد. در شرایطی که سرخپوشان یکی از جدی‌ترین مشتریان حسین‌نژاد بودند، ریوآوه پرتغال برای جذب این بازیکن وارد مذاکره شده و احتمال حضور او در لیگ پرتغال افزایش یافته است. حسین‌نژاد طی سال‌های اخیر یکی از هافبک‌های مورد توجه فوتبال ایران بوده و عملکرد فنی‌اش باعث شده نام او بارها در فهرست تیم‌های بزرگ قرار بگیرد. فصل گذشته صحبت‌هایی درباره علاقه استقلال به جذب او مطرح شد و در فصل جاری نیز پرسپولیس برای به خدمت گرفتن این بازیکن تلاش کرد، اما مذاکرات در نهایت به نتیجه نرسید.
اختلاف مالی مهم‌ترین مانع این انتقال بود. دینامو ماخاچ‌قلعه برای صدور رضایتنامه حسین‌نژاد حدود ۲.۲ میلیون دلار می‌خواست، در حالی که پرسپولیس ابتدا پیشنهادی حدود ۷۰۰ هزار یورو ارائه کرد و حتی افزایش پیشنهاد تا حدود یک میلیون دلار نیز نتوانست رضایت باشگاه روسی را جلب کند. در نهایت، سرخپوشان از ادامه مذاکرات منصرف شدند. حالا طبق گزارش‌های منتشرشده، ریوآوه برای جذب حسین‌نژاد پیشنهاد حدود ۱.۵ میلیون یورویی به دینامو ماخاچ‌قلعه ارائه کرده است؛ رقمی که می‌تواند رضایت باشگاه روسی را برای جدایی این بازیکن جلب کند.
ریوآوه برای فوتبال ایران نامی آشناست؛ باشگاهی که نخستین مقصد مهدی طارمی در فوتبال پرتغال بود. طارمی پس از جدایی از پرسپولیس راهی این باشگاه شد و از همین نقطه مسیر پیشرفت خود در فوتبال اروپا را آغاز کرد؛ مسیری که در نهایت او را به یکی از بهترین و پرافتخارترین لژیونرهای تاریخ فوتبال ایران تبدیل کرد. حالا حسین‌نژاد می‌تواند در صورت نهایی شدن انتقال، از همان باشگاهی شروع کند که طارمی را به فوتبال پرتغال و سپس سطح بالای فوتبال اروپا معرفی کرد. با این حال، هنوز توافق نهایی میان ریوآوه و دینامو ماخاچ‌قلعه اعلام نشده و تا زمان رسمی شدن انتقال، نمی‌توان حضور حسین‌نژاد در پرتغال را قطعی دانست. اگر این انتقال نهایی شود، هافبک ایرانی فرصت خواهد داشت مسیر تازه‌ای را در اروپا آغاز کند؛ مسیری که پیش از او برای یک ستاره بزرگ ایرانی از ریوآوه شروع شده بود.

سفر به تاجیکستان، برای تقابل با النصر

خاتون تاریخ‌سازی می‌کند؟

رویداد

قهرمان بلامنازع فوتبال زنان ایران حالا یک بار دیگر در آستانه یک مأموریت مهم قرار گرفته است؛ خاتون بم پس از پشت سر گذاشتن شرایط دشوار سال‌های اخیر، امروز تهران را به مقصد دوشنبه تاجیکستان ترک کرد تا در مرحله مقدماتی لیگ قهرمانان زنان آسیا برای رسیدن به مرحله اصلی رقابت‌ها تلاش کند. تیمی که سال‌هاست نامش با قهرمانی در فوتبال زنان ایران گره خورده، حالا فرصت دیگری برای تاریخ‌سازی در قاره آسیا دارد. خاتون در دو دوره نخست لیگ قهرمانان زنان آسیا نیز نماینده ایران بود و تجربه‌های متفاوتی در این مسابقات به دست آورد. این تیم در نخستین دوره توانست تا مرحله یک‌چهارم نهایی پیش برود و در دوره دوم، با وجود کنار رفتن در مرحله گروهی، عملکردی قابل توجه ارائه کرد. همان نمایش‌ها باعث شد مرضیه جعفری، سرمربی وقت خاتون، عنوان بهترین سرمربی فوتبال زنان آسیا را از آن خود کند؛ اتفاقی که نشان می‌دهد نماینده ایران در بالاترین سطح رقابت‌های باشگاهی زنان قاره، توانایی رقابت با تیم‌های قدرتمند را دارد.
حالا خاتون برای عبور از مرحله مقدماتی باید در گروه E با اتحاد اردن، النصر عربستان و زسکا تاجیکستان رقابت کند. برنامه مسابقات این تیم نیز به این شرح است: خاتون بم دوشنبه ۲۶ مرداد از ساعت ۱۸:۳۰ به مصاف زسکا تاجیکستان می‌رود، پنجشنبه ۲۹ مرداد از ساعت ۱۵:۳۰ برابر النصر عربستان قرار می‌گیرد و در آخرین مسابقه، یکشنبه اول شهریور از ساعت ۱۵:۳۰ با اتحاد اردن دیدار خواهد کرد.
در این گروه، النصر عربستان جدی‌ترین رقیب خاتون برای صدرنشینی محسوب می‌شود. این تیم قهرمان چهار دوره اخیر لیگ زنان عربستان است و با توجه به سرمایه‌گذاری فوتبال زنان این کشور، رقیبی جدی برای نماینده ایران خواهد بود. با این حال، النصر در دو دوره اخیر لیگ قهرمانان زنان آسیا نتوانسته از مرحله مقدماتی به مرحله اصلی برسد و خاتون امیدوار است این بار نیز از سد قهرمان عربستان عبور کند. زهرا ذوالفقاری و یسنا جعفرنیا نیز به عنوان مربی و بازیکن، خاتون را در این رقابت‌ها همراهی می‌کنند و عاطفه ایمانی، فاطمه شبان و زهرا سربالی به فهرست تیم اضافه شده‌اند. مونا حمودی نیز به دلیل مصدومیت غایب است. خاتون حالا برای سومین حضور آسیایی خود می‌جنگد؛ حضوری که می‌تواند دوباره نام فوتبال زنان ایران را در سطح قاره مطرح کند.

نهایی شدن اولین بازی تدارکاتی تیم ملی در مهر

سلام دوباره یوزها به تزارها

سوژه

همانطور که مهدی تاج در آخرین صحبت‌های خود اعلام کرده بود، برگزاری سه بازی تدارکاتی تیم ملی ایران قطعی شده و این مسابقات قرار است در سه کشور مختلف برگزار شود؛ با این حال، رئیس فدراسیون فوتبال تأکید کرده که ابتدا باید کشورهای میزبان این دیدارها را به‌صورت رسمی اعلام کنند. این در حالی است که طبق برنامه فیفا، تیم ملی ایران در وقفه‌های بازی‌های ملی شهریور و مهر امکان برگزاری چهار مسابقه تدارکاتی را خواهد داشت و حالا اولین بازی قطعی پس از جام جهانی مشخص شده است؛ مسابقه‌ای که فدراسیون فوتبال روسیه آن را رسماً اعلام کرده است. براساس اعلام روس‌ها، تیم ملی ایران روز ۲۹ سپتامبر، برابر با ۷ مهر، در ورزشگاه کازان آرنا مقابل روسیه قرار خواهد گرفت. این مسابقه قرار است بخشی از برنامه آماده‌سازی دو تیم باشد و روس‌ها برخلاف ایران، مدت‌هاست تنها از طریق دیدارهای دوستانه فرصت حضور در زمین را پیدا می‌کنند.
فدراسیون فوتبال روسیه همزمان با اعلام رسمی مسابقه، پوستری متفاوت برای این دیدار منتشر کرده که در آن مهدی طارمی در کنار اُمیاروف، هافبک اسپارتاک مسکو و تیم ملی روسیه، دیده می‌شود. این دو بازیکن در فضایی دوستانه در کنار یکدیگر نشسته‌اند و مشغول صرف یکی از غذاهای محلی کازان هستند. روس‌ها با این ایده، علاوه بر معرفی مسابقه، تلاش کرده‌اند بخشی از فضای فرهنگی شهر میزبان را هم به تصویر بکشند.

روسیه؛ رقیب آشنای قلعه‌نویی

روسیه برای امیر قلعه‌نویی حریف تازه‌ای نیست. سرمربی تیم ملی در نخستین مسابقه خود روی نیمکت ایران در دومین دوره حضورش، فروردین ۱۴۰۲ برابر روسیه قرار گرفت. آن مسابقه در تهران با تساوی یک-یک به پایان رسید تا قلعه‌نویی کار خود را با یک نتیجه قابل قبول مقابل تیمی آغاز کند که بعدها بار دیگر به یکی از رقبای تدارکاتی ایران تبدیل شد. دو تیم سال گذشته نیز در یک دیدار دوستانه مقابل هم قرار گرفتند؛ مسابقه‌ای که در ۱۸ مهر ۱۴۰۴ در ورزشگاه ولگوگراد آرنا برگزار شد و با شکست ۲ بر یک ایران همراه بود. امیرحسین حسین‌زاده تنها گل ایران را در آن بازی به ثمر رساند. حالا پس از ولگوگراد، دومین سفر متوالی تیم ملی برای بازی با روسیه این بار به مقصد کازان خواهد بود. البته شرایط فوتبال روسیه با بسیاری از تیم‌های ملی دیگر متفاوت است. روس‌ها از زمان آغاز جنگ اوکراین و محرومیت از حضور در رقابت‌های رسمی، عملاً از چرخه مسابقات بین‌المللی کنار مانده‌اند و برنامه آنها عمدتاً به دیدارهای دوستانه محدود شده است. همین مسأله باعث شده روسیه در سال‌های اخیر به دنبال حریفانی از آسیا، آفریقا و دیگر مناطق باشد.

بازی‌های بیشتر در راه است

ایران نیز پس از جام جهانی برنامه شلوغی خواهد داشت. علاوه بر دیدار شهریور و مهر، احتمال دارد تیم ملی در آبان‌ماه در تورنمنت چهارجانبه عراق شرکت کند؛ مسابقاتی که می‌تواند فرصت دیگری برای قلعه‌نویی باشد تا ترکیب تیمش را پس از جام جهانی مورد ارزیابی قرار دهد. با این حساب، بازی کازان فعلاً اولین دیدار دوستانه قطعی ایران پس از جام جهانی محسوب می‌شود؛ مسابقه‌ای که باید دید در نهایت چه جایگاهی در برنامه چهار دیدار مورد نظر فیفا برای وقفه‌های ملی شهریور و مهر پیدا خواهد کرد.

> ایران نیز پس از جام جهانی برنامه شلوغی خواهد داشت. علاوه بر دیدار شهریور و مهر، احتمال دارد تیم ملی در آبان‌ماه در تورنمنت چهارجانبه عراق شرکت کند؛ مسابقاتی که می‌تواند فرصت دیگری برای قلعه‌نویی باشد تا ترکیب تیمش را پس از جام جهانی مورد ارزیابی قرار دهد

از روزهای طلایی تا کابوس بی‌مدالی

بوکس در جست‌وجوی رؤیای گمشده

گزارش یک

فائزه زمانی
خبرنگار

بوکس ایران در آستانه بازی‌های آسیایی ناگویا در شرایطی راهی این میدان می‌شود که فاصله محسوسی میان وضعیت امروز این رشته و روزهای پرافتخار گذشته وجود دارد. رشته‌ای که سال‌ها یکی از امیدهای اصلی کاروان ایران برای کسب مدال در بازی‌های آسیایی بود، حالا با ترکیبی جوان و کم‌تجربه و البته حاشیه‌های فراوان، راهی ناگویا می‌شود.

به رغم وعده‌های تبلیغاتی بسیار مبنی بر بازسازی و احیای این رشته توسط روح‌الله حسینی، نتایج به‌دست‌آمده در میادین بین‌المللی و شرایط فعلی تیم ملی نشان می‌دهد که بوکس ایران همچنان با مشکلات جدی دست‌وپنجه نرم می‌کند. ناکامی‌های اخیر و کاهش حضور مؤثر ملی‌پوشان در تورنمنت‌های معتبر، این رشته را در حالت اغما قرار داده است.

حضور ایران در ناگویا هم در شرایطی رقم خورده که ابتدا احتمال اعزام کاروانی کیفی مطرح بود و همین مسأله می‌توانست تعداد سهمیه‌های بوکس را به حداقل برساند اما با تغییر این سیاست، در نهایت ۵ بوکسور مرد و ۲ بوکسور زن، جواز حضور در بازی‌های آسیایی را به دست آورده‌اند؛ هرچند در بخش بانوان، این حضور بیشتر از آنکه با انتظار نتیجه‌گیری همراه باشد، رویکردی حمایتی برای توسعه بوکس زنان تلقی می‌شود.

یکی از مهم‌ترین ابهامات پیرامون تیم اعزامی، نحوه انتخاب نفرات است. در حالی که برخی قهرمانان و چهره‌های این رشته نسبت به برگزار نشدن انتخابی تیم ملی اعتراض داشته‌اند، ترکیب نهایی بدون برگزاری رقابتی که بتواند معیار روشنی برای انتخاب ملی‌پوشان باشد، شکل گرفته است. همین موضوع هم باعث شده انتقادها درباره فرآیند انتخاب نفرات ادامه داشته باشد. از طرفی دیگر، آمار و نتایج اخیر هم چندان امیدوارکننده نیست. بوکس ایران ۱۲ سال است که در بازی‌های آسیایی موفق به کسب مدال نشده و این رشته مدت‌هاست از حضور مستمر و قدرتمند در برخی تورنمنت‌های مهم، از جمله رقابت‌های قهرمانی آسیا، فاصله گرفته است. در چنین شرایطی، انتظار کسب مدال از میدانی در سطح بازی‌های آسیایی بسیار دشوار به نظر می‌رسد. در ترکیب مردان تنها ۲ بوکسور تجربه حضور در رقابت‌های بزرگ را دارند و ۳ نفر دیگر برای اولین بار در چنین سطحی روی رینگ خواهند رفت. جوانگرایی اگرچه می‌تواند سرمایه‌ای برای آینده باشد، اما در مسابقاتی که کوچک‌ترین اشتباه ممکن است به حذف منجر شود، کمبود تجربه می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد.

> بوکس ایران ۱۲ سال است که در بازی‌های آسیایی موفق به کسب مدال نشده و این رشته مدت‌هاست از حضور مستمر و قدرتمند در برخی تورنمنت‌های مهم، از جمله رقابت‌های قهرمانی آسیا فاصله گرفته است

در بخش زنان هم ۲ نماینده ایران در شرایطی راهی ناگویا می‌شوند که بوکس زنان هنوز در ابتدای مسیر توسعه قرار دارد. بنابراین نمی‌توان انتظار نتیجه از آنها داشت. بوکس ایران زمانی یکی از قدرت‌های آسیا بود و مدال‌های این رشته سهم قابل توجهی در موفقیت کاروان ایران داشت. اما امروز، شرایط به گونه‌ای است که به جای صحبت از تعداد مدال‌ها، باید ابتدا درباره امکان بازگشت بوکس به جمع مدعیان آسیا صحبت کرد؛ مسیری که به نظر می‌رسد بیشتر از هر چیز به برنامه‌ریزی بلندمدت، حضور مستمر در تورنمنت‌ها و ایجاد یک ساختار شفاف برای تیم ملی نیاز دارد که با این فرمان بعید به نظر می‌رسد.

یادداشت

مرتضی شیری
پیشکسوت بوکس

بوکس، چوب مدیریت غلط را می‌خورد

بوکس ایران سال‌هاست که چوب مدیریت غلط را می‌خورد. الان هم مدیریت بوکس به نحوی بوده که بعید است بتواند در بازی‌های ناگویا مدالی را کسب کند. واقعیت این است که داستان این روزهای بوکس ایران بسیار شبیه این مثل معروف شده که می‌گویند گندم بکاری گندم درو می‌کنی، جو بکاری جو درو می‌کنی. الان بوکس چیزی نکاشته که بخواهد در ناگویا مدال درو کند. متأسفانه الان در بوکس یک نفر با سطح کلاس ابتدایی سر کلاس دانشگاهی نشسته است. طبیعی است که چیزی از این کلاس بیرون نمی‌آید. علی حبیبی‌نژاد در مسابقات جام جهانی مدال گرفت اما فدراسیون بوکس زمین و زمان را به هم دوخته که ما مدال جهانی گرفتیم و تاریخ‌سازی کردیم اما واقعیت این است که نه قزاقستان بوده و نه ازبکستان و حالا که در بازی‌های آسیایی ناگویا قرار است این حریفان باشند، باید دید حبیبی‌نژاد می‌تواند مدال بگیرد؟ فدراسیون‌نشین‌ها فکر می‌کنند که هر چقدر موفقیت‌های کوچک خود را بزرگ کنند می‌توانند کارنامه‌ای از خود به جا بگذارند اما واقعیت این است که تیم ملی بزرگسالان شناسنامه هر رشته است. تیم ملی بزرگسالان هم زمانی می‌تواند موفق باشد که از رده سنی خردسالان، نونهالان نوجوانان، جوانان و امیدها کارها پیوسته درست انجام شود. آخرین طلای ایران در بازی‌های آسیایی سال ۲۰۰۶ بوده و حالا ۲۰ سال است که این موفقیت تکرار نشده است. چرا که وقتی موفقیت‌های کوچک را بزرگ کنی نمی‌توانی به یک موفقیت حقیقی دست پیدا کنی. مثل دونده‌ای که روی تردمیل می‌دود، زیاد دویده اما هنوز هم سرجای خودش است.

تیم ملی بوکس بانوان به شعبه دوم ووشو تبدیل شده است

مظاهری: تنها با قرعه خوب در ناگویا شانس مدال داریم

علی مظاهری، پیشکسوت بوکس ایران، در آستانه بازی‌های آسیایی ناگویا با بررسی شرایط ملی‌پوشان، شانس مدال‌آوری ایران را محدود به درخشش چند بوکسور و البته قرعه‌ای مناسب دانست. مظاهری با انتقاد از عملکرد فدراسیون و نحوه آماده‌سازی تیم ملی تأکید کرد که بدون حضور در تورنمنت‌های تدارکاتی و فراهم کردن زیرساخت‌های مناسب، نمی‌توان انتظار کسب مدال در رقابت بزرگی مانند بازی‌های آسیایی را داشت.

مهدی کاظمی؛ وزن ۵۵ کیلوگرم

مظاهری درباره مهدی کاظمی گفت: «از سبک‌وزن‌ها شروع کنیم. کاظمی در رده‌های پایه مدال‌های خوبی کسب کرده و بوکسور توانمندی است، اما هنوز در رده بزرگسالان محک جدی نخورده است. او در جام جهانی اخیر چین نیز با حریفان بسیار سرسختی روبه‌رو نشد تا بتوانیم ارزیابی دقیقی از عملکردش داشته باشیم. با این حال، بوکسوری جوان و آینده‌دار است و می‌تواند مبارزات خوبی ارائه دهد. قطعاً کار برای او که نخستین حضورش را در چنین میدانی تجربه می‌کند، دشوار خواهد بود. بنابراین اگر بتواند نمایش خوبی داشته باشد، عملکردش قابل قبول خواهد بود.»

دانیال شه‌بخش؛ وزن ۶۰ کیلوگرم

او درباره دانیال شه‌بخش اظهار کرد: «شه‌بخش یکی از بوکسورهای تاریخ‌ساز و مدال‌آور ایران است. او سابقه حضور در المپیک و بازی‌های آسیایی را در کارنامه دارد و می‌تواند حرف‌های زیادی برای گفتن داشته باشد. البته او در جام جهانی و مسابقات جهانی حضور نداشت و دلیل این موضوع را باید از کادر فنی جویا شد. در این وزن نیز بوکسورهای صاحب‌سبک زیادی حضور دارند و شه‌بخش کار آسانی پیش رو ندارد.»

علی حبیبی‌نژاد؛ وزن ۷۰ کیلوگرم

مظاهری درباره نماینده وزن ۷۰ کیلوگرم ایران گفت: «حبیبی‌نژاد بوکسوری جنگنده و توانمند است، اما در این وزن، بوکسورهای آسیایی از سطح بسیار بالایی برخوردارند و او باید در ناگویا با تمام توان وارد رینگ شود. به نظر من، با توجه به مبارزاتی که اخیراً ارائه کرده است، حبیبی‌نژاد یک مدعی جدی محسوب می‌شود و نسبت به سایر اوزان، شانس بیشتری برای موفقیت دارد.»

سام استکی؛ وزن ۹۰ کیلوگرم

این پیشکسوت بوکس درباره سام استکی نیز گفت: «من شخصاً سبک بوکس سام استکی را دوست دارم. او در رده‌های جوانان و امید مبارزات خوبی داشته است، اما هنوز به تجربه بیشتری نیاز دارد. مأموریت او بسیار دشوار است و باید با نمایندگان کشورهای قدرتمندی مانند هند مبارزه کند. البته معمولاً تعداد مدعیان این وزن کمتر از سایر اوزان است. هرچند تاکنون مبارزات او را در رده بزرگسالان ندیده‌ام، اما اگر از آمادگی کافی برخوردار باشد، شاید بتواند نتیجه قابل قبولی کسب کند؛ چرا که بوکسوری جوان و آینده‌دار است.»

امیر اسماعیلی؛ وزن مثبت ۹۰ کیلوگرم

مظاهری درباره نماینده سنگین‌وزن ایران اظهار کرد: «امیر اسماعیلی در رده امید مدال‌های آسیایی و جهانی کسب کرده است. او بوکسوری قدرتمند و توانمند است، اما در مسابقات جهانی و جام جهانی بزرگسالان اخیر بدون کسب نتیجه از دور رقابت‌ها کنار رفت. در این وزن نیز بوکسورهای قدرتمندی از کشورهای ازبکستان و قزاقستان حضور دارند.»

بانوان؛ قربانی مانور تبلیغاتی

مظاهری در بخش دیگری از صحبت‌های خود با انتقاد از وضعیت بوکس بانوان گفت: «متأسفانه فدراسیون تنها برای مانور تبلیغاتی و منافع خود، بوکس بانوان را راه‌اندازی کرده و برنامه مشخصی در این زمینه وجود ندارد. بسیاری از افراد نیز نسبت به این شرایط معترض هستند. اکنون بسیاری از ورزشکاران رشته ووشو به تیم بانوان اضافه شده‌اند و در واقع، تیم ملی بوکس بانوان به شعبه دوم ووشو تبدیل شده است. شناخت چندانی از سارینا نقش در وزن ۶۵ کیلوگرم و پارمیدا خوش‌خبر در وزن ۷۵ کیلوگرم نداریم؛ زیرا تاکنون مبارزه‌ای از آنها مشاهده نکرده‌ایم. اعزام تیم بانوان بیشتر جنبه حمایتی دارد و آنها صرفاً برای حضور در مسابقات راهی ناگویا می‌شوند. من معتقدم تیم بانوان حرفی برای گفتن ندارد و اگر بتوانند حتی یک راند از حریفان خود بگیرند، مأموریت‌شان را انجام داده‌اند.»

قرعه خوب؛ تنها راه کسب مدال

پیشکسوت بوکس ایران در پایان گفت: «متأسفانه برخی مسئولان، مردم و جامعه را فریب می‌دهند. همان روزی که مربی کوبایی استخدام شد، مخالفت خود را اعلام کردم. مسئولان فدراسیون با جذب مربی خارجی تنها به دنبال ایجاد یک مانور تبلیغاتی بودند. مربی خارجی که با هزار دلار جذب شود، در سطح بسیار پایینی قرار دارد.

کسب مدال در رویداد بزرگی مانند بازی‌های آسیایی به این سادگی نیست. زمانی که برای بازی‌های آسیایی دوحه آماده می‌شدم، ماه‌ها خانه‌ام را ندیدم؛ زیرا به‌صورت مداوم در تورنمنت‌های مختلف شرکت می‌کردیم و دائماً در اردو بودیم.

با شرایط فعلی و بدون حضور در هیچ تورنمنت تدارکاتی، نمی‌توان انتظار کسب مدال داشت. ما باید امیدوار به قرعه باشیم، مگر اینکه تیم در یک یا دو وزن خوش‌شانس باشد و با قرعه‌ای مناسب به مدال برسد.»

رکوردشکنی جهانی امیدهای وزنه‌برداری در ازبکستان

قدرتنمایی زارعی و بهشتی در قاره کهن

گزارش

رضا عباسپور
خبرنگار

پایان رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی نوجوانان و جوانان پسر و دختر وزنه‌برداری قاره آسیا برای پشتوانه‌های وزنه‌برداری ایران در تاشکند ازبکستان توأم شد با درخشش وزنه‌برداران ایرانی در هر دو بخش پسران و دختران، خصوصاً در اوزان میان‌وزن و سنگین‌وزن. اتفاقی قابل پیش‌بینی که البته با رکوردشکنی تعدادی از وزنه‌برداران کشورمان نیز همراه شد.

رکوردشکنی‌هایی که ما را به آینده این وزنه‌برداران و بازگشت به روزهای اوج و افتخار امیدوارتر از قبل کرد. یکی از ستاره‌های بی‌چون و چرای این دوره از رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی آسیا در بخش پایه (نوجوانان و جوانان) بدون شک حمیدرضا زارعی، نماینده شایسته دسته وزنی ۹۵کیلوگرم جوانان بود.

وزنه‌برداری که با شکستن رکوردهای جهانی در رده سنی جوانان ثابت کرد که به‌درستی پا جا پای سرمربی رکوردشکن خود یعنی سهراب مرادی گذاشته‌اند.

امیدوار به پشتوانه‌ها

تیم‌های وزنه‌برداری نوجوانان و جوانان کشورمان که چندی پیش از حضور در رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جهان انصراف دادند، با اعزام به رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی نوجوانان و جوانان قاره آسیا که به میزبانی تاشکند ازبکستان برگزار شد با ترکیبی کامل برای کسب سکوهای قهرمانی و رکوردشکنی در این رویداد معتبر قاره‌ای حاضر شدند.

نکته جالب توجه این بود که با تصویب هیأت رئیسه کنفدراسیون وزنه‌برداری قاره آسیا در این دوره از مسابقات بار دیگر مثل سنوات قبل که همراه با رقابت‌های آسیایی، مسابقات بین قاره‌ای نیز برگزار می‌شد و مدال‌های آن نیز برای قهرمانان ثبت می‌شد، این بار نیز رقابت‌های آسیایی میانه را نیز به مسابقات قهرمانی آسیا پیوند داده و این دو رویداد را با یکدیگر تلفیق دادند.

نمره قبولی برای دختران در تاشکند

قطعاً حضور سیده الهام حسینی، سرمربی تیم‌های ملی وزنه‌برداری دختران ایران در رأس هرم فنی بانوان اتفاقی خوب و خوش‌یمن برای دختران و بانوان وزنه‌برداری ایران بود. اگرچه شروع کار دختران وزنه‌برداری ایران در تاشکند با نقره و برنز همراه بود، اما حسن ختام طلایی برای شاگردان حسینی در ازبکستان ثبت و ماندگار شد. در دسته ۶۱ کیلوگرم وزنه‌برداری قهرمانی نوجوانان و جوانان آسیا و آسیای میانه، دختران ملی‌پوش ایران موفق به کسب یک نقره و ۶ برنز شدند.

در رده سنی نوجوانان، هاجر معینی با مهار وزنه‌های ۹۰ کیلوگرم در یک‌ضرب و ۱۰۵ کیلوگرم در دوضرب، با کسب مدال‌های نقره یک‌ضرب و برنز دوضرب نوجوانان آسیا، در مجموع نیز به حدنصاب ۱۹۵ کیلوگرم رسید و با کسب یک مدال برنز دیگر روی سکوی سوم ایستاد.

در رده سنی جوانان هم مریم کشتکار، وزنه‌های ۹۴ کیلوگرم در یک‌ضرب و ۱۱۱ کیلوگرم در دوضرب را بالای سر برد و با رسیدن به حدنصاب مجموع ۲۰۵ کیلوگرم هر سه مدال برنز یک‌ضرب، دوضرب و مجموع جوانان آسیا را از آن خود کرد.

دیگر نماینده ایران یلدا شریفی سده در دسته ۶۱ کیلوگرم قهرمانی نوجوانان آسیا با حدنصاب مجموع ۱۷۱ کیلوگرم (۷۶ یک‌ضرب و ۹۵ دوضرب) عناوین نهم در یک‌ضرب، هشتم در دوضرب و هشتم در مجموع را کسب کرد. شریفی در رقابت‌های آسیای میانه که همزمان با رقابت‌های نوجوانان و جوانان آسیا در ۵ وزن برگزار می‌شود در دوضرب دسته ۶۱ کیلوگرم موفق به کسب مدال برنز شد.

در رقابت‌های دسته ۶۹ کیلوگرم جوانان آسیا، هانیه شریفی و هستی صدیقی به نمایندگی از ایران روی تخته رفتند که حاصل کار آنها ۲ طلا و برنز بود. مهسا بهشتی قطعاً پدیده کاروان وزنه‌برداری دختران ایران در تاشکند ازبکستان بود.

زیرا او در پایان رقابت‌های دسته ۷۷+ کیلوگرم نوجوانان و ۸۶ کیلوگرم قهرمانی جوانان آسیا با کنار زدن تمامی رقبای خود، رکوردهایی بالاتر از آنها ثبت کرد و با کسب ۶ نشان ارزشمند طلای آسیا و آسیای میانه برترین وزنه‌بردار دختر ایران در تاشکند لقب گرفت.

در ادامه رقابت‌های وزنه‌برداری قهرمانی جوانان آسیا در تاشکند نیز نمایندگان شایسته و خوش‌آتیه ما حسنا امیری و رؤیا نوری‌نژاد در دسته وزنی ۸۶+ کیلوگرم به روی تخته رفتند و در پایان یک مدال نقره و دو مدال برنز به دست آوردند.

محمدامین دادوند، وزنه‌بردار ایران در دسته ۸۵ کیلوگرم نوجوانان و جوانان، در مسابقات قهرمانی آسیا در تاشکند عملکرد درخشانی داشت و موفق به کسب دو مدال طلا و یک مدال نقره شد. دادوند در مجموع با ثبت حدنصاب ۳۲۳ کیلوگرم عنوان قهرمانی نوجوانان آسیا را از آن خود کرد و دومین مدال طلای خود در این رقابت‌ها را به دست آورد.

زارعی و بیرانوند؛ پدیده‌های تیم سهراب

اگرچه عملکرد محمدجواد بیرانوند و حمیدرضا زارعی ۲نماینده ایران در دسته‌های وزنی ۷۵ و۹۵کیلوگرم نوجوانان و جوانان در مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی آسیا که به میزبانی تاشکند برگزار شد عملکردی خیره‌کننده و درخشان بود، اما شاگردان سهراب مرادی در تاشکند صد خود را گذاشتند تا در بهترین فرم رکوردی روی تخته آمده و برای وزنه‌برداری ایران افتخارآفرین باشند. اما نهایتاً این دو وزنه‌بردار یعنی بیرانوند و زارعی بی‌چون‌وچرا ۲پدیده خوش‌آتیه تیم سهراب مرادی در ازبکستان بودند. آنها با کسب مدال‌های خوشرنگ طلا و شکستن رکوردهای جهانی این دو دسته وزنی ثابت کردند که ما درآینده‌ای نزدیک می‌توانیم روی درخشش آنها در رده سنی بزرگسالان نیز امیدوار باشیم. حمیدرضا زارعی در تاشکند با کسب ۳مدال طلا، عنوان قهرمانی جوانان آسیا و شکستن رکورد دوضرب جوانان جهان خود را به دنیا معرفی کرد و پدیده این رقابت‌ها لقب گرفت. او با ثبت مجموع ۳۷۸کیلوگرم و ۳طلای ارزشمند جوانان از تاشکند خط‌ونشان جدی برای مدعیان بزرگسال در این دسته وزنی کشید. محمدجواد بیرانوند دیگر ستاره کاروان نوجوانان وجوانان ایران در تاشکند وزنه‌بردار دسته ۷۵کیلوگرم نوجوانان و جوانان ایران موفق شد با شکستن رکورد آسیا و جهان، مدال‌های طلای یک‌ضرب، دوضرب و مجموع نوجوانان و جوانان قاره آسیا و آسیای میانه را تصاحب کند. این وزنه‌بردار خرم‌آبادی با شکستن رکورد یک‌ضرب، دوضرب و مجموع نوجوانان جهان موفق شد، ۳طلای یک‌ضرب، ۳ طلای دوضرب و ۳طلای مجموع نوجوانان و جوانان آسیا و آسیای میانه را کسب کند و در مجموع به ۹مدال طلا، دست یافته و با مجموع ۳۲۵کیلوگرم سه رکورد جدید برای این دسته وزنی در رده سنی نوجوانان در دنیا به نام خود و ایران ثبت کند. پس از بیرانوند و زارعی که قطعاً بهترین‌های پسران ایران در تاشکند بودند، محراب دواسری در دسته وزنی ۷۰کیلوگرم صاحب دو نشان نقره دوضرب و مجموع شد. در رده سنی نوجوانان نیز رضا زمانی در این دسته وزنی (۷۰ کیلوگرم) در حرکت یک‌ضرب با مهار وزنه ۱۲۲کیلوگرمی در صدر ایستاد و مدال طلای یک‌ضرب را به گردن آویخت. او در دوضرب نیز رکورد ۱۴۶کیلوگرم را به ثبت رساند و به مدال برنز دست یافت. زمانی در نهایت با مجموع ۲۶۸کیلوگرم، مدال برنز مجموع نوجوانان آسیا را کسب کرد.

در دسته ۹۵+کیلوگرم نوجوانان طاها نوجوان با عملکردی درخشان موفق به کسب ۳طلا و ثبت چندین رکورد آسیا و جهان با مجموع ۳۹۱کیلوگرم شد. در همین دسته، پوریا عباسپوریان نیز با مجموع ۳۱۸کیلوگرم صاحب ۳نشان نقره این دسته وزنی شد تا سکوهای طلایی و نقره‌ای این دسته وزنی به ما اختصاص یابد. در دسته ۱۱۰ و ۱۱۰+کیلوگرم که حسن ختام این رقابت‌ها بود در بخش جوانان فرهاد قلی‌زاده با ثبت مجموع ۳۸۲کیلوگرم، در صدر و سکوی قهرمانی ایستاد و ۳طلای این رقابت‌ها را به خود اختصاص داد. طاها نعمتی‌مقدم در دسته وزنی ۱۱۰+ در یک‌ضرب پس از ناکامی در مهار وزنه ۱۷۱کیلوگرم، در تلاش دوم ۱۷۳کیلوگرم را ثبت کرد، اما در حرکت سوم روی ۱۷۸کیلوگرم ناکام ماند و با قرار گرفتن در جایگاه دوم، مدال نقره یک‌ضرب را به دست آورد. نعمتی‌مقدم در دوضرب عملکرد بهتری داشت و وزنه‌های ۲۱۰ و ۲۱۹کیلوگرم را با موفقیت مهار کرد، اما در تلاش سوم وزنه ۲۲۴کیلوگرم را از دست داد. او با این عملکرد مدال نقره دوضرب را کسب کرد. نماینده ایران در مجموع نیز با قرار گرفتن در جایگاه دوم، مدال نقره مجموع را به دست آورد و عنوان قوی‌ترین مرد وزنه‌برداری آسیا را از دست داد.

برش

نایب قهرمانی دختران و پسران نوجوان در آسیا

دختران وزنه‌برداری ایران در رقابت‌های وزنه‌برداری نوجوانان آسیا با ۵۳۴ امتیاز روی سکوی نایب قهرمانی آسیا ایستادند. تیم ملی نوجوانان ایران در این دوره از مسابقات موفق به کسب ۶ طلا، ۳ نقره و ۳ برنز شد. همچنین در پایان مسابقات وزنه‌برداری قهرمانی نوجوانان آسیا در بخش پسران، تیم پسران ایران بعد از ازبکستان میزبان روی سکوی نایب قهرمانی ایستاد. در رده بندی امتیازی مسابقات نوجوانان پسر آسیا، ازبکستان با ۵۵۳ امتیاز قهرمان شد و تیم نوجوانان ایران که با یک وزنه‌بردار کمتر به تاشکند اعزام شده بود با ۵۳۰ امتیاز روی سکوی دوم تیمی ایستاد. قزاقستان هم با ۵۰۶ امتیاز سوم شد. تیم ملی نوجوانان ایران در بخش پسران موفق به کسب ۹ طلا، ۴ نقره و ۲ برنز شد. در رده‌بندی امتیازی جوانان، تیم دختران با ۴۷۰ امتیاز، روی سکوی سوم آسیا ایستاد. در این رده‌بندی ازبکستان با ۵۵۸ امتیاز قهرمان شد و قزاقستان با ۵۲۲ امتیاز کاپ نایب قهرمانی را به دست آورد. همچنین در رده‌بندی امتیازی رقابت‌های وزنه‌برداری جوانان آسیا در بخش پسران، شاگردان سهراب مرادی، در رقابتی نزدیک و فشرده با ۵۴۳ امتیاز، بعد از قزاقستان و ازبکستان که به ترتیب صاحب ۵۵۳ و ۵۴۹ امتیاز شدند روی سکوی سومی آسیا ایستادند.

خبر

با درخشش در سوپرجام اروپا

خویچا تبدیل به افسانه می‌شود

لیونل مسی، ارلینگ هالند و کیلیان امباپه در جام جهانی ۲۰۲۶ درخشیدند، اما غیبت یک ستاره تکنیکی در بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان همچنان به چشم می‌آید؛ خویچا کواراتسخلیا، وینگر گرجستانی پاری‌سن‌ژرمن. گرجستان تاکنون موفق به صعود به جام جهانی نشده و همین موضوع مسیر کواراتسخلیا برای حضور در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان را دشوار کرده است. او در دیدار پاری‌سن‌ژرمن مقابل استون‌ویلا بار دیگر نشان داد چرا بسیاری از کارشناسان او را یکی از تماشایی‌ترین بازیکنان فوتبال جهان می‌دانند.

در شب پیروزی دو بریک پاری‌سن‌ژرمن مقابل استون ویلا در سوپرجام اروپا، کواراتسخلیا گل نخست تیمش را با حرکتی انفرادی و شوتی تماشایی به ثمر رساند. او با سرعت بالا به سمت داخل محوطه حرکت کرد و در حالی که مارکوس بیزو، دروازه‌بان استون‌ویلا، هنوز فرصت استقرار کامل نداشت، ضربه‌ای محکم را به تیر نزدیک فرستاد. ستاره گرجستانی تنها درخشش با توپ ندارد و در زمان از دست رفتن مالکیت نیز با پرس شدید، یکی از مهره‌های مهم سیستم پاری‌سن‌ژرمن محسوب می‌شود. کواراتسخلیا فصل گذشته در لیگ فرانسه تنها ۸ گل زد و همین آمار شانس او برای رقابت جدی در توپ طلا را کاهش داده است، اما عملکردش در مسابقات اروپایی نشان می‌دهد که در بازی‌های بزرگ می‌تواند چهره‌ای کاملاً متفاوت باشد.

ماجو، پدیده سوپرجام شد

سوپرجام اروپا برای استون‌ویلا با ظهور یک استعداد نوجوان همراه شد؛ ماجو، مهاجم ۱۷ ساله که در نخستین بازی رسمی خود برابر پاری‌سن‌ژرمن در ترکیب اصلی قرار گرفت و با عملکردش نگاه‌ها را به خود جلب کرد. ماجو که پس از حدود شش ماه محرومیت از بازی‌های رسمی، با رأی دادگاه عالی ورزش مجوز حضور در مسابقات را دریافت کرده بود، تنها چند ساعت بعد همراه استون‌ویلا راهی سالزبورگ شد. او در این مسابقه با اتکا به قدرت بدنی بالا، شتاب مناسب، توانایی حفظ تعادل در برخوردها و قدرت حضور در نبردهای فیزیکی، برای مدافعان پاری‌سن‌ژرمن دردسرساز شد. این مهاجم نوجوان علاوه بر قدرت بدنی، در نبردهای توپ دوم، فرار پشت مدافعان و بازی با پشت به دروازه نیز توانایی قابل توجهی نشان داد. او در نهایت با گلزنی در این مسابقه، به جوان‌ترین گلزن تاریخ فینال‌های اروپایی تبدیل شد. استون‌ویلا برای جذب این استعداد حدود ۱۰ میلیون پوند هزینه کرده و نمایش ماجو در سوپرجام نشان داد چرا باشگاه انگلیسی از مدت‌ها قبل روی توانایی‌های فیزیکی و فنی او حساب ویژه‌ای باز کرده است.

آرسنال به دنبال مدافع سابق لیورپول

آرسنال مذاکرات اولیه با بایرلورکوزن برای جذب جرل کوانسا، مدافع انگلیسی و محصول آکادمی لیورپول را آغاز کرده است. به گزارش راب دورست از اسکای اسپورتس، این مدافع ۲۳ ساله یکی از گزینه‌های مورد توجه میکل آرتتا برای تقویت خط دفاعی است. کوانسا تابستان گذشته با قراردادی حدود ۳۰ میلیون پوند از لیورپول به لورکوزن رفت و در نخستین فصل حضورش در فوتبال آلمان ۴۴ بازی انجام داد. توانایی بازی در چند پست دفاعی، یکی از دلایل اصلی علاقه آرتتا به این بازیکن است. کوانسا که مدافع میانی محسوب می‌شود، فصل گذشته در سیستم سه‌دفاعه لورکوزن بارها در سمت راست خط دفاعی بازی کرد. لورکوزن تمایلی به فروش این مدافع ندارد و کوانسا نیز چهار سال دیگر با این باشگاه قرارداد دارد؛ بنابراین آرسنال برای جذب او باید پیشنهادی بالاتر از رقم خریدش ارائه کند. آرسنال پیش‌تر شرایط جذب ازری کونسا از استون‌ویلا را هم بررسی کرده بود، اما قیمت بالای او باعث شده کوانسا به گزینه‌ای جدی‌تر تبدیل شود. هنوز توافقی میان طرفین حاصل نشده است.

لوئیس سوارز به بارسلونا می‌رود؟

بارسلونا در صورت ناکامی در جذب خولیان آلوارز، گزینه دیگری را برای تقویت خط حمله زیر نظر گرفته است؛ لوئیس سوارز، مهاجم کلمبیایی اسپورتینگ لیسبون که نامش در فهرست بازیکنان مورد بررسی آبی‌واناری‌ها قرار دارد. بارسا در حال حاضر تمام تمرکز خود را روی انتقال آلوارز گذاشته و هنوز مذاکره جدی با سایر گزینه‌ها را آغاز نکرده است. با این حال، اگر تلاش برای جذب مهاجم آرژانتینی به نتیجه نرسد، باشگاه کاتالان از هفته آینده شرایط سوارز و دیگر گزینه‌های مدنظر خود را بررسی خواهد کرد.

جذب سوارز البته آسان نخواهد بود. این مهاجم ۲۸ ساله یکی از مهره‌های کلیدی اسپورتینگ محسوب می‌شود و باشگاه پرتغالی تمایلی به فروش او ندارد. سوارز در ۵۴ بازی برای اسپورتینگ ۳۸ گل و ۹ پاس گل ثبت کرده و پیش از این نیز در تیم‌های گرانادا، آلمریا و رئال ساراگوسا بازی کرده است. آشنایی او با فوتبال اسپانیا می‌تواند یکی از امتیازهایش برای بارسلونا باشد.

بازگشت مورینیو، مأموریت هت‌تریک بارسلونا و نبردی تازه برای تاج اسپانیا

لالیگا در آستانه فصلی متفاوت

گزارش یک

فصل ۲۷-۲۰۲۶ لالیگا از امشب آغاز می‌شود. فصلی که شاید بیش از هر دوره دیگری، سرشار از روایت‌های جذاب و رقابت‌های پیش‌بینی‌ناپذیر باشد. در کانون توجه، دو غول سنتی فوتبال اسپانیا قرار دارند؛ بارسلونایی که برای سومین قهرمانی پیاپی تلاش می‌کند و رئال مادریدی که با بازگشت ژوزه مورینیو امیدوار است دوباره به سلطه رقیب دیرینه پایان دهد.

برخلاف سال‌های گذشته، فصل جدید بدون حضور بارسلونا و رئال مادرید در هفته افتتاحیه آغاز می‌شود. سازمان لیگ اسپانیا برای نخستین بار برنامه مسابقات را به صورت پلکانی تنظیم کرده تا بازیکنانی که در جام جهانی تابستان امسال تا مراحل پایانی پیش رفتند، فرصت بیشتری برای استراحت داشته باشند. بارسلونا که هشت بازیکن در تیم قهرمان جهان اسپانیا داشت، هفته آینده برابر الچه به میدان می‌رود و رئال مادرید نیز نخستین دیدار خود را مقابل اسپانیول برگزار خواهد کرد.

بارسلونا همچنان مدعی نخست

بارسلونا با هدایت هانسی فلیک دو فصل متوالی قهرمان لالیگا شده و فصل گذشته نیز با اختلاف ۱۲ امتیازی بالاتر از رئال مادرید قرار گرفت. آبی‌واناری‌ها از نظر ثبات تیمی همچنان در شرایط مطلوبی قرار دارند، اما تابستان امسال با چالش‌هایی مهم روبه‌رو شده‌اند.

جدایی روبرت لواندوفسکی و احتمال انتقال فران تورس به پاری‌سن‌ژرمن، مدیران بارسا را به فکر تقویت خط حمله انداخته است. جذب آنتونی گوردون و کریم آدیمی بخشی از این برنامه محسوب می‌شود، اما موفقیت این تیم تا حد زیادی به آمادگی ستاره‌هایی مانند لامین یامال، پدری و پائو کوبارسی بستگی دارد؛ بازیکنانی که پس از حضور فشرده در جام جهانی، ممکن است فصل را با افت بدنی آغاز کنند.

بازگشت «آقای خاص» به مادرید

بدون تردید مهم‌ترین اتفاق فصل جدید، بازگشت ژوزه مورینیو به نیمکت رئال مادرید پس از ۱۳ سال است. سرمربی پرتغالی در نخستین حضورش در سانتیاگو برنابئو موفق شد سلطه بارسلونای پپ گواردیولا را بشکند و قهرمانی لالیگا را با رکورد ۱۰۰ امتیاز به دست آورد. اکنون او با مأموریتی مشابه بازگشته است؛ پایان دادن به برتری بارسلونا.

رئال مادرید در نقل‌وانتقالات تابستانی سرمایه‌گذاری بزرگی انجام داده و بیش از ۲۴۰ میلیون یورو برای جذب بازیکنانی چون یان دیوماندە، مارک کوکوریا، دنزل دومفریس، برناردو سیلوا، ابراهیما کوناته و کارلوس اسپی هزینه کرده است. تمدید قرارداد وینیسیوس جونیور نیز خیال هواداران را از حفظ یکی از مهم‌ترین مهره‌های هجومی تیم راحت کرده است.

هرچند نتایج پیش‌فصل رئال چندان امیدوارکننده نبود، اما بسیاری از ستاره‌های اصلی از جمله کیلیان امباپه و جود بلینگام هنوز به ترکیب اضافه نشده‌اند و انتظار می‌رود با آغاز رسمی رقابت‌ها، چهره واقعی تیم مورینیو نمایان شود.

> بدون تردید مهم‌ترین اتفاق فصل جدید، بازگشت ژوزه مورینیو به نیمکت رئال مادرید پس از ۱۳ سال است. سرمربی پرتغالی در نخستین حضورش در سانتیاگو برنابئو موفق شد سلطه بارسلونای پپ گواردیولا را بشکند و قهرمانی لالیگا را با رکورد ۱۰۰ امتیاز به دست آورد. اکنون او با مأموریتی مشابه بازگشته است؛ پایان دادن به برتری بارسلونا

نبرد برای سهمیه اروپا

در کنار رقابت سنتی رئال و بارسا، نبرد برای کسب سهمیه لیگ قهرمانان اروپا نیز جذاب خواهد بود. اتلتیکومادرید با هدایت دیه‌گو سیمئونه همچنان یکی از مدعیان اصلی حضور در جمع چهار تیم برتر است، هرچند آینده خولیان آلوارس همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

ویارئال که فصل گذشته سوم شد، با وجود حفظ ساختار فنی خود فعالیت چندانی در بازار نقل‌وانتقالات نداشته است. رئال بتیس نیز پس از کسب سهمیه لیگ قهرمانان باید فشار مسابقات بیشتر را مدیریت کند. در این میان، سلتاویگو با اتکا به استعدادهای بومی و هدایت کلودیو خیرالدس می‌تواند یکی از شگفتی‌سازان فصل باشد.

اتلتیکو، فعال‌ترین تیم بازار

اگرچه رئال مادرید و بارسلونا بیشترین توجه رسانه‌ها را به خود جلب کرده‌اند، اما اتلتیکومادرید یکی از پرکارترین تیم‌های بازار نقل‌وانتقالات بوده است. ورود سرمایه‌گذار جدید آمریکایی، امکان جذب بازیکنانی مانند مورتن هیولماند، لی کانگ این و آلخاندرو گریمالدو را فراهم کرده و کریستیان رومرو نیز در آستانه پیوستن به این تیم قرار دارد. با این حال، مهم‌ترین داستان اتلتیکو همچنان به آینده خولیان آلوارس مربوط می‌شود. بارسلونا به جذب این مهاجم آرژانتینی علاقه دارد، اما مدیران اتلتیکو حاضر نیستند با پیشنهادهای فعلی او را از دست بدهند.

چالش تیم‌های بحران‌زده و تازه‌واردها

سویا و والنسیا همچنان با مشکلات مالی دست‌وپنجه نرم می‌کنند و به نظر می‌رسد برای کسب سهمیه رقابت‌های اروپایی کار دشواری در پیش داشته باشند. در مقابل، دپورتیوولاکرونیا، مالاگا و راسینگ سانتاندر پس از سال‌ها دوری دوباره به سطح اول فوتبال اسپانیا بازگشته‌اند.

دپورتیو با جذب پیر امریک اوبامیانگ ۳۷ ساله و چند بازیکن مستعد، جاه‌طلبی خود را نشان داده است. بازگشت سرخیو کاناليس به راسینگ نیز یکی از احساسی‌ترین انتقال‌های تابستان به شمار می‌رود.

ستاره‌های آینده لالیگا

لالیگا همچنان یکی از بهترین بسترهای ظهور استعدادهای جوان است. لامین یامال، با وجود تنها ۱۹ سال سن، همچنان مهم‌ترین پدیده فوتبال اسپانیا محسوب می‌شود. در بارسلونا، حمزه عبدالکریم ۱۸ ساله نیز پس از درخشش در جام جهانی با تیم ملی مصر، یکی از بازیکنان مورد توجه خواهد بود.

در رئال بتیس، خوزه آنتونیو مورانته و در والنسیا، خاوی گوئرا نیز از جمله استعدادهایی هستند که بسیاری معتقدند فصل پیش رو سکوی پرتاب آنها به سطح اول فوتبال اروپا خواهد بود.

در مجموع، فصل ۲۷-۲۰۲۶ لالیگا می‌تواند یکی از جذاب‌ترین دوره‌های سال‌های اخیر باشد. بارسلونا برای ثبت سومین قهرمانی متوالی تلاش می‌کند، رئال مادرید با مورینیو رؤیای بازگشت به صدر را در سر دارد و تیم‌هایی مانند اتلتیکومادرید، ویارئال و بتیس نیز آماده‌اند تا معادلات را بر هم بزنند. اگر مورینیو بتواند شروعی موفق داشته باشد، شاید این بار بازگشت او به مادرید با آرامش بیشتری همراه باشد؛ هرچند کمتر کسی باور دارد «آقای خاص» تا پایان فصل بدون حاشیه باقی بماند.

عکس: GettyImage

فراتسی با فرمولی جدید راهی لاتزیو شد

بن‌بست شکست

سری آ

پس از چند روز مذاکره فشرده و توقفی که به دلیل محدودیت‌های نقل‌وانتقالاتی لیگ ایتالیا ایجاد شده بود، سرانجام اینتر و لاتزیو بر سر انتقال داویده فراتسی به توافق نهایی رسیدند. دو باشگاه با تغییر ساختار قرارداد، راه حلی پیدا کردند که هم موانع قانونی را برطرف کرد و هم انتقال هافبک ملی‌پوش ایتالیا را قطعی ساخت.

در توافق اولیه قرار بود فراتسی با قراردادی قرضی و بند خرید اجباری، مشروط به تحقق برخی شرایط، به لاتزیو بپیوندد اما این فرمول با قوانین جدید لیگ همخوانی نداشت. به همین دلیل، مدیران دو باشگاه بار دیگر پای میز مذاکره نشستند و در نهایت قرارداد را بازنویسی کردند. بر اساس توافق جدید، فراتسی با قراردادی قرضی یکساله و بند خرید اختیاری راهی لاتزیو خواهد شد. همچنین مبلغ انتقال قرضی نیز نسبت به توافق قبلی افزایش یافته و از رقم نمادین یک میلیون یورو به پنج میلیون یورو رسیده است. به این ترتیب، لاتزیو در پایان فصل برای دائمی کردن قرارداد این بازیکن الزامی نخواهد داشت و تصمیم نهایی را پس از ارزیابی عملکرد او خواهد گرفت. نقش مستقیم جوزپه ماروتا، رئیس اینتر و کلودیو لوتیتو، رئیس لاتزیو، در شکستن بن‌بست مذاکرات تعیین‌کننده بود. ورود مستقیم دو مدیر ارشد باعث شد اختلاف‌ها برطرف شود و یکی از مهم‌ترین انتقال‌های تابستانی فوتبال ایتالیا به سرانجام برسد.

این هافبک ۲۶ ساله پس از سه فصل حضور در اینتر، تصمیم به جدایی گرفت؛ دورانی که اگرچه فرصت بازی ثابتی زیر نظر سیمونه اینزاگی و سپس کریستیان کیوو به دست نیاورد، اما با گل‌های حساس و به‌یادماندنی، از جمله گل مقابل ورونا و گل ارزشمند در نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا برابر بارسلونا، نام خود را در خاطر هواداران نراتزوری ثبت کرد.

انتقال فراتسی به لاتزیو، در عین حال، نوعی بازگشت به خانه نیز محسوب می‌شود. او بین سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۴ در آکادمی لاتزیو رشد کرد و سپس راهی آکادمی رم شد. اکنون، پس از ۱۲ سال، این هافبک ایتالیایی بار دیگر پیراهن آبی‌آسمانی لاتزیو را بر تن خواهد کرد.

چرا لاله‌های نارنجی به سراغ ژاوی رفتند؟

پسر کاتالونیایی فوتبال هلند

سوژه روز

در حالی که همه انتظار بازگشت لوئیس فن‌خال به تیم ملی هلند یا حضور نام‌هایی چون آرنه اسلوت و اریک تن‌هاخ روی نیمکت هلند را داشتند، فدراسیون فوتبال هلند برای هدایت تیم ملی این کشور دست به انتخابی متفاوت زد و ژاوی هرناندز، سرمربی سابق بارسلونا را تا جام جهانی ۲۰۳۰ به عنوان سرمربی جدید نارنجی‌ها معرفی کرد. این نخستین تجربه ژاوی در عرصه ملی است و او خیلی زود با یک آزمون جدی روبه‌رو خواهد شد؛ چرا که نخستین مسابقه‌اش برابر آلمان در لیگ ملت‌های اروپا و در ورزشگاه یوهان کرایف آرنه‌ا برگزار می‌شود؛ آن هم در روز اولین بازی یورگن کلوپ به عنوان سرمربی مانشافت.

ژاوی جانشین رونالد کومان شده؛ مربی‌ای که پس از حذف هلند در مرحله یک‌شانزدهم نهایی جام جهانی، تصمیم گرفت قراردادش را تمدید نکند. انتخاب ژاوی از سوی هلندی‌ها یک اتفاق تاریخی نیز محسوب می‌شود. او نخستین سرمربی متولد خارج از هلند از زمان ارنست هاپل اتریشی در سال‌های ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ است. این اولین باری نیست که ژاوی جانشین رونالد کومان می‌شود چرا که پیش از این نیز در فصل ۲۰۲۱/۲۰۲۲ لالیگا، این اتفاق روی نیمکت بارسلونا رقم خورده بود.

با این حال، ژاوی برای فوتبال هلند چهره‌ای کاملاً غریبه نیست. او خودش درباره ارتباطش با مکتب هلندی گفته است: «می‌توان گفت من به نوعی پسر فوتبال هلند هستم.» البته این جمله نباید به معنای یک مسیر مستقیم و یک بعدی تفسیر شود. رینوس میشل و یوهان کرویف از طریق فلسفه فوتبال بارسلونا و ساختار لاماسیا روی شکل‌گیری ذهن فوتبالی ژاوی تأثیر گذاشتند. کرویف در سال‌های حضورش روی نیمکت بارسلونا تغییرات مهمی در ساختار باشگاه ایجاد کرد و ژاوی در همان دوران وارد آکادمی شد. سال‌ها بعد نیز کرویف او را به سمت مربیگری تشویق کرد. همچنین لوئیس فان‌خال و فرانک رایکارد تأثیری مستقیم‌تر بر دوران بازی ژاوی داشتند. فان‌خال به او فرصت حضور در تیم اصلی را داد و اولین بازی رسمی‌اش را رقم زد؛ رایکارد نیز از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ مربی او بود؛ دوره‌ای که ژاوی به یکی از مهره‌های اصلی بارسلونا تبدیل شد. ژاوی در السد قطر و بارسلونا تجربه کسب جام و مدیریت رختکن را به دست آورده و حالا باید نشان دهد این تجربه در سطح ملی هم جواب می‌دهد. خانواده فوتبالی هلند شاید ژاوی را پذیرفته باشد، اما حالا نوبت زمین است که ثابت کند این ازدواج فوتبالی موفق خواهد بود یا خیر.

۱۰ خرید طلایی ژوزه مورینیو

استعداد در انتخاب

نکته روز

فرخ حسابی
خبرنگار

ژوزه مورینیو در بیش از دو دهه حضور روی نیمکت تیم‌های بزرگی چون پورتو، چلسی، اینتر، رئال مادرید و منچستریونایتد، نه تنها به خاطر افتخارات فراوانش شناخته می‌شود، بلکه به دلیل توانایی کم‌نظیرش در شناسایی بازیکنان مناسب نیز شهرت دارد. بسیاری از خریدهای او به ستاره‌هایی تأثیرگذار تبدیل شدند و نقشی تعیین‌کننده در موفقیت تیم‌هایش ایفا کردند. سایت GOAL در گزارشی، ۱۰ خرید برتر دوران مربیگری مورینیو را رتبه‌بندی کرده است؛ بازیکنانی که هر کدام به شکلی متفاوت در موفقیت‌های «آقای خاص» سهیم بودند.

خریدهایی که فراتر از انتظار ظاهر شدند

رتبه دهم این فهرست به زلاتان ابراهیموویچ اختصاص دارد؛ مهاجمی که در سال ۲۰۱۶ به صورت آزاد راهی منچستریونایتد شد. بسیاری معتقد بودند ستاره سوئدی در ۳۴ سالگی دیگر دوران اوج خود را پشت سر گذاشته، اما او با ۲۸ گل در نخستین فصل حضورش، یونایتد را به قهرمانی لیگ کاپ و لیگ اروپا رساند و به یکی از محبوب‌ترین بازیکنان هواداران تبدیل شد.

سسک فابرگاس نیز پس از انتقال از بارسلونا به چلسی، زیر نظر مورینیو دوباره شکوفا شد. او با ثبت ۱۸ پاس گل در نخستین فصل، مغز متفکر خط میانی چلسی بود و نقش مهمی در قهرمانی این تیم در لیگ برتر ایفا کرد.

مایکل اسین، هافبک قدرتمند غنایی، دیگر خرید موفق مورینیو بود که با توانایی‌های دفاعی و هجومی خود به ستون اصلی خط میانی چلسی تبدیل شد. مورینیو بعدها درباره او گفت: «اگر ۱۱ اسین داشتم، همه جام‌ها را می‌بردم.»

در رتبه هفتم، بنی مک‌کارتی قرار دارد. مهاجم اهل آفریقای جنوبی که با هزینه‌ای اندک به پورتو پیوست اما در فصل تاریخی ۲۰۰۳-۰۴ با گل‌های سرنوشت‌سازش سهم بزرگی در قهرمانی لیگ پرتغال و لیگ قهرمانان اروپا داشت.

ستاره‌هایی که پایه‌گذار قهرمانی‌ها شدند

دیگو کاستا با انتقال از اتلتیکومادرید به چلسی، همان مهاجم جنگنده‌ای شد که مورینیو به آن نیاز داشت. قدرت بدنی، تمام‌کنندگی و شخصیت جنگجوی او باعث شد چلسی دوباره به قهرمانی لیگ برتر برسد. دیگو میلیتو نیز شاید هنگام پیوستن به اینتر ستاره‌ای بزرگ محسوب نمی‌شد، اما در سیستم ضدحمله مورینیو به مهاجمی مرگبار تبدیل شد. گل‌های او در فینال کوپا ایتالیا، هفته پایانی سری‌آ و فینال لیگ قهرمانان مقابل بایرن مونیخ، سهمی انکارناپذیر در سه‌گانه تاریخی اینتر داشت.

وسلی اسنایدر نیز پس از جدایی از رئال مادرید، در اینتر به اوج رسید. او قلب تپنده تیم مورینیو بود و با نمایش‌های درخشانش در لیگ قهرمانان، نقش مهمی در فتح سه‌گانه ایفا کرد؛ تا جایی که بسیاری معتقد بودند شایسته کسب توپ طلا در سال ۲۰۱۰ بود.

سه خرید طلایی مورینیو

ریکاردو کاروالیو در جایگاه سوم قرار دارد. مدافع پرتغالی که همراه مورینیو از پورتو به چلسی رفت، در کنار جان تری یکی از بهترین زوج‌های دفاعی تاریخ لیگ برتر را تشکیل داد و پایه‌گذار تیمی شد که با تنها ۱۵ گل خورده، رکوردی تاریخی به ثبت رساند.

در رتبه دوم، ساموئل اتوئو قرار گرفته است. اینتر در معامله‌ای بزرگ، اتوئو را به همراه مبلغی قابل توجه در ازای زلاتان ابراهیموویچ از بارسلونا به خدمت گرفت. مهاجم کامرونی با پذیرش نقشی متفاوت، علاوه بر گلزنی، در کارهای دفاعی نیز حضوری مؤثر داشت و یکی از مهره‌های کلیدی سه‌گانه تاریخی اینتر شد. اما صدرنشین این فهرست، دیدیه دروگبا است؛ مهاجمی که مورینیو او را از مارسی به چلسی آورد و با اعتماد به توانایی‌هایش، از او یکی از بزرگ‌ترین مهاجمان تاریخ لیگ برتر ساخت. دروگبا با گل‌های حساس، قدرت بدنی مثال‌زدنی و شخصیت رهبری‌اش، نقش مهمی در موفقیت‌های چلسی داشت و حتی پس از بازگشت دوباره به این باشگاه نیز در مسیر قهرمانی لیگ برتر تأثیرگذار بود. مورینیو بعدها از او به عنوان «باارزش‌ترین خرید تاریخ چلسی» یاد کرد؛ توصیفی که جایگاه ویژه این مهاجم ساحل عاجی در کارنامه پرافتخار «آقای خاص» را به خوبی نشان می‌دهد.

واکنش کنایه‌آمیز باشگاه استقلال به تراکتور و سپاهان

چرا بعد از جنگ با برگزاری لیگ موافقت نکردید؟!

گزارش یک

حمیدرضا عرب
خبرنگار

مهدی تاج، رئیس فدراسیون فوتبال اخیراً از احتمال اهدای جام قهرمانی به استقلال در مراسم انتخاب برترین‌های فوتبال ایران در فصل نیمه‌تمام بیست‌وپنجم خبر داده است. این اظهارنظر نشان داد که ماجرای مخالفت رئیس فدراسیون با اهدای جام به استقلال صحت نداشته است.

تاج در همین خصوص رسماً اعلام کرده که هیچ صورتجلسه‌ای مبنی بر اینکه جام قهرمانی به استقلال اهدا نشود، به امضا نرسیده است.

با این حال طرح موضوع احتمال اهدای جام به استقلال با واکنش تراکتور و سپاهان همراه شده است. مدیران این دو باشگاه با ارسال نامه‌ای به فدراسیون فوتبال مخالفت و دیدگاه خود را درباره نحوه تعیین قهرمان اعلام کرده‌اند.

تراکتور و سپاهان معتقدند بهترین راه برای تعیین قهرمان ادامه مسابقات و برگزاری دیدارهای باقی‌مانده بوده که به دلیل جنگ تحمیلی امکان‌پذیر نشده است.

با این حال پیشنهاد دیگری نیز مطرح شده و آن برگزاری یک تورنمنت سه‌جانبه برای تعیین قهرمان است.

البته بعید به نظر می‌رسد استقلال با برگزاری چنین تورنمنتی موافقت کند. آبی‌پوشان در شرایط فعلی تعدادی از بازیکنان خود را از دست داده‌اند و به دلیل بسته بودن پنجره نقل‌وانتقالات، امکان تقویت ترکیب خود را نیز نداشته‌اند.

از طرفی باشگاه استقلال در واکنش به اعتراض تراکتور و سپاهان سؤالی را مطرح کرده که بسیار قابل توجه است. باشگاه استقلال یادآور روزهای بعد از جنگ ۴۰ روزه شده است. ایامی که درخواست برگزاری دوباره لیگ برتر و از سرگیری مسابقات را داد اما هیچ یک از باشگاه‌های تراکتور و یا سپاهان با این موضوع موافقت نکردند. فقط باشگاه پرسپولیس بود که تا حد زیادی خود را مشتاق به ادامه برگزاری مسابقات لیگ برتر نشان می‌داد اما هر دو باشگاه تراکتور و سپاهان با برگزاری لیگ مخالف بودند و اگر هم موافق بودند هیچ گاه این موضوع را رسانه‌ای نکردند.

باشگاه تراکتور در آن روزها حتی درگیر مسابقات آسیایی هم بود و می‌توانست در ادامه مسابقات شرکت کند. باشگاه سپاهان هم همین طور اما هر دو باشگاه سکوت کردند و در نهایت فدراسیون فوتبال نیز ختم مسابقات را اعلام کرد و اردوی تیم ملی شروع شد.

اینکه باشگاه استقلال نسبت به این موضوع واکنش نشان داده کاملاً درست است و نباید از کنار این ماجرا به سادگی گذشت که معترضان امروز که اهدای جام به استقلال را زیر سؤال برده‌اند، همان‌هایی هستند که با طرح استقلال برای برگزاری ادامه مسابقات مخالفت کردند. اینکه آن زمان سکوت می‌شود و حالا صحبت از برگزاری مسابقات می‌شود قطعاً استراتژی صادقانه‌ای از سوی مدیران دو باشگاه تراکتور و سپاهان نیست.

به هرحال باید دید فدراسیون فوتبال در نهایت چه تصمیمی برای تعیین قهرمان فصل نیمه‌تمام بیست‌وپنجم خواهد گرفت و آیا جام قهرمانی به استقلال خواهد رسید یا اعتراض سایر مدعیان، معادلات را تغییر خواهد داد.

> **تراکتور و سپاهان معتقدند بهترین راه برای تعیین قهرمان ادامه مسابقات و برگزاری دیدارهای باقی‌مانده بوده که به دلیل جنگ تحمیلی امکان‌پذیر نشده است**

عکس: باشگاه استقلال

از ابهام در نقل‌وانتقالات تا اقدامات بی‌ربط با حیطه اختیارات

رئیس سازمان فوتبال استقلال به دنبال خرید چمن در ترکیه!

سوژه

در حالی که هواداران استقلال در آستانه آغاز رقابت‌های لیگ برتر همچنان درباره وضعیت برخی بازیکنان و امکان حضور آنها در ترکیب تیم با پرسش‌های فراوانی مواجه هستند، اظهارات متناقض و عجیب مدیران باشگاه، بر دامنه این ابهامات افزوده است. رئیس سازمان فوتبال استقلال در شرایطی از باز شدن پنجره نقل‌وانتقالات این باشگاه از شهریورماه سخن گفته که بسیاری از کارشناسان حقوقی فوتبال این ادعا را رد کرده‌اند و معتقدند استقلال تا زمان آغاز نقل‌وانتقالات زمستانی اجازه جذب بازیکن جدید را نخواهد داشت.

این تناقض آشکار نشان می‌دهد که هنوز هیچ برنامه مشخص و شفافی برای مدیریت پرونده‌های حقوقی و نقل‌وانتقالاتی باشگاه وجود ندارد.

اما بخش عجیب‌تر ماجرا به سفر رئیس سازمان فوتبال استقلال به ترکیه برای خرید چمن هیبریدی مربوط می‌شود؛ اقدامی که اساساً در چهارچوب وظایف این سمت تعریف نشده است. در فوتبال حرفه‌ای جهان، مسئولیت تجهیز و نگهداری زیرساخت‌های ورزشی بر عهده بخش‌های تخصصی و مدیریت اماکن باشگاه‌هاست، نه سازمان فوتبال.

19:30
شنبه ۲۴ مرداد
ذوب آهن – فولاد
ورزشگاه فولادشهر

تقابل ویسی با مطهری

ذوب‌آهن بعد از ناکامی در فصل گذشته با تصمیمات فدراسیون فوتبال همچنان در لیگ برتر به میدان خواهدرفت و البته نیمکت این تیم متفاوت از سال‌های گذشته است و عبدالله ویسی این تیم را هدایت خواهد کرد. ویسی برای این دوره از بازی‌ها، بازیکنان جدیدی را به خدمت گرفته و امیدوار است با این بازیکنان بتواند ذوب‌آهن را از وضعیت کنونی خارج کند. ذوب‌آهن در اولین هفته و با شکل و شمایل جدید باید روبه‌روی فولاد خوزستان قرار بگیرد، تیمی که اوضاع خوبی در اوایل فصل گذشته نداشت اما با اخراج گل‌محمدی و حضور مطهری روی نیمکت این تیم، فولاد حسابی متحول شد و توانست نتایج خوبی بگیرد که همین موضوع باعث ماندگاری مطهری روی نیمکت تیم شد. خوزستانی‌ها برای این فصل هم به مطهری اعتماد کردند و در اولین بازی او با شاگردان قدیمی‌اش باید روبه‌روی تیم اصفهانی به میدان بروند. تقابل ویسی و مطهری شاید شاخص‌ترین ویژگی این بازی باشد.

20:00
شنبه ۲۴ مرداد
نفت آبادان – ملوان
ورزشگاه تختی آبادان

میهمان ناخوانده

صنعت نفت آبادان در کمال تعجب به عنوان تیم سوم لیگ دسته اول فوتبال کشورمان راهی لیگ برتر شد تا تیمی که فاصله زیادی برای صعود به لیگ برتر داشت، بتواند به عنوان میهمان ناخوانده لیگ برتر در این دوره از رقابت‌ها حضور داشته باشد.

هدایت صنعت نفت را در این دوره از رقابت‌ها محمد نوری برعهده خواهد داشت، کسی که اولین حضورش را به عنوان سرمربی تجربه می‌کند و پیش از این به عنوان دستیار در تیم‌ها بویژه در ملوان حضور داشته و در کنار مازیار زارع بوده است. حالا نوری روبه‌روی زارع خواهد ایستاد. ملوان فصل گذشته را پرنوسان سپری کرد اما جایگاه دهمی در لیگ ناتمام، برای هواداران این تیم خوب بود. این تیم فصل پیش رو را هم با مازیار زارع پیش خواهد برد، هر چند ملوان در این دوره از رقابت‌ها هم تلاش کرد بازیکنان خوبی را به خدمت بگیرد، اما همچنان امیدوار به حضور سربازان در این تیم است. تقابل زارع با دستیارش در این بازی مورد توجه هواداران خواهد بود.

سبک مربیگری نکونام مثل کی‌روش است

ایران‌پوریان: بیرانوند و خلیل‌زاده نباید تراکتور را به حاشیه ببرند

نقل‌قول

محمد ایران‌پوریان مدافع سابق تراکتور درباره برکناری محمد ربیعی از سرمربیگری این تیم می‌گوید: «ربیعی از لحاظ فنی مربی خوبی است و باشگاه تراکتور می‌توانست به این مربی فرصت بدهد و فصل جدید را با ربیعی آغاز کند. معمولاً در فوتبال حرفه‌ای، یک باشگاه در فاصله چند روز مانده به شروع فصل، مربی‌اش را تغییر نمی‌دهد ولی در ایران از این اتفاقات غیر حرفه‌ای معمولاً زیاد رخ می‌دهد. ربیعی از ابتدای تمرینات در کنار تیم بود و بازیکنان جدید هم بر اساس تفکرات این مربی جذب شدند. به هر حال مدیران باشگاه تصمیم گرفتند نکونام را به عنوان سرمربی جدید انتخاب کنند و باید گفت که او هم جزو مربیان خوب فوتبال ایران است.»

ایران‌پوریان در خصوص درگیری لفظی شجاع خلیل‌زاده و علیرضا بیرانوند و اینکه گفته می‌شود باشگاه تراکتور به دلیل ضعف مدیریت ربیعی اقدام به برکناری این مربی کرده، این طور می‌گوید: «این اتفاقات در خیلی از تیم‌های بزرگ دنیا مثل بارسلونا و رئال مادرید هم رخ می‌دهد و چیز عجیبی نیست. ممکن است بازیکنان با یکدیگر تنش پیدا کنند و شما دیدید که در تیم ملی پرتغال چه حاشیه‌هایی وجود داشت. وقتی باشگاه پشت مربی باشد، مربی هم می‌تواند برای کنترل کردن حاشیه‌ها تصمیمات قاطع و مهم بگیرد، ولی اگر باشگاه پشت مربی نباشد، آن وقت مشکلات زیادی پیش خواهد آمد. بیرانوند و خلیل‌زاده، کاپیتان‌های تیم هستند و باید مواظب باشند تا تیم وارد حاشیه نشود.»

ایران‌پوریان درباره انتخاب و شیوه مربیگری جواد نکونام می‌گوید: «تراکتور یک تیم کامل است و از لحاظ بازیکن نسبت به دیگر تیم‌ها شرایط بهتری دارد. جواد نکونام مربی خوبی است و سبک خاص خودش را دارد و فکر نمی‌کنم مربی دیگری بتواند سبک او را پیاده کند. سبک مربیگری نکونام مثل کی‌روش است و تراکتور در فصل آینده با او جزو مدعیان اصلی قهرمانی است.»

مدافع گل‌گهر از فولاد آمد

علی حسنی یکی از بازیکنان جوانی است که فوتبالش را از آکادمی فولاد آغاز کرد و پس از نمایش‌های مؤثر در لیگ برتر نوجوانان و جوانان، در دوره سرمربیگری اینیگو مارتینز فرصت حضور در تیم بزرگسالان این باشگاه را به دست آورد. این مدافع ۱۹ ساله که پیش از رسیدن به تیم بزرگسالان، سابقه حضور در تیم ملی نوجوانان ایران را هم داشت و در جام جهانی زیر ۱۷ سال اندونزی مقابل برزیل و مراکش به میدان رفت، حالا پس از کسب تجربه در جمع بزرگسالان فولاد، تصمیم گرفته چالش جدیدی را در گل‌گهر تجربه کند. او حالا با قراردادی سه‌ساله به گل‌گهر پیوسته و کارش را در تیمی ادامه می‌دهد که مهدی رحمتی، سرمربی جدید آن، نگاه ویژه‌ای به بازیکنان جوان دارد و در فصل جدید نیز ترکیبی از بازیکنان آینده‌دار و باتجربه را در اختیار گرفته است.

گلر آکادمی استقلال به خیبر پیوست

با تصمیم کادرفنی خیبر خرم‌آباد، ابوالفضل هاشمی با عقد قراردادی رسمی به این تیم پیوست. این بازیکن در حالی به خیبر پیوسته که پیش از این در تیم‌هایی همچون صنعت نفت آبادان و مس کرمان حضور داشته و سابقه حضور در تیم امید استقلال را نیز در کارنامه دارد. خیبر که در روزهای اخیر مشغول تکمیل ترکیب خود برای فصل جدید است، در شرایطی هاشمی ۲۴ ساله را جذب کرده که حسین پورحمیدی در پنجره نقل‌وانتقالات تابستانی از جمع سبزپوشان جدا شده بود و این تیم تنها محمدرضا دیناروند را در این پست در اختیار داشت.

البته خیبر چند روز قبل نیز امیررضا نجف‌پور را به عنوان یک دروازه‌بان جوان و آینده‌دار به خدمت گرفته بود.

نقل و انتقالات

ذوب‌آهن مدافع سابقش را بازگرداند

سعید کریمی، مدافع وسط بلندقامت و فصل گذشته ملوان، با عقد قراردادی رسمی به عضویت تیم فوتبال ذوب‌آهن درآمد. کریمی که دو فصل پیش نیز سابقه پوشیدن پیراهن ذوب‌آهن را در کارنامه دارد، پس از تجربه حضور در تیم‌هایی همچون ملوان و شمس‌آذر، بار دیگر به جمع سبزپوشان اصفهانی بازگشت. این مدافع در ابتدای فصل نقل‌وانتقالات راهی خیبر خرم‌آباد شده بود، اما همکاری او با این تیم ادامه‌دار نشد و در نهایت از خیبر جدا شد تا مقصد بعدی خود را ذوب‌آهن انتخاب کند. به این ترتیب، کریمی بار دیگر به تیمی بازگشته که پیش از این نیز در آن به میدان رفته و حالا امیدوار است با حضور در ترکیب ذوب‌آهن، خط دفاعی این تیم را در فصل پیش رو تقویت کند.

ضرغام، سرباز جدید ملوان

ملوانان در ادامه جذب بازیکنان سرباز و پس از امضای قرارداد با محمدرضا عباسی (وینگر گل‌گهر سیرجان)، رضا مرزبان (مهاجم آلومینیوم اراک) و جعفرحسین‌پور (مدافع مس شهربابک)، امروز هم از ضرغام سعداوی به‌عنوان جدیدترین سربازشان رونمایی کردند. ضرغام سعداوی، مدافع جوان استقلال با پایان حضورش در جمع آبی‌پوشان در تمرینات پیش‌فصل، برای گذراندن دوران خدمت سربازی به ملوان بندرانزلی پیوست. این بازیکن ۲۰ ساله که سابقه حضور در آکادمی فولاد خوزستان را دارد، دو فصل قبل به استقلال ملحق شد و در این مدت فرصت حضور در مسابقات لیگ برتر و لیگ قهرمانان آسیا را نیز به دست آورد. همچنین عرفان شهریاری که فصل پیش را در مس رفسنجان حضور داشت، سابقه بازی با پیکان و گل‌گهر سیرجان را هم دارد. او در حالی در ۲۴ سالگی با قرارداد دو ساله به بندرانزلی رفته که فوتبال پایه خود را از استقلال تهران شروع کرده بود.

سپاهان همچنان پیگیر نساجی

پرونده کسری طاهری بعد از هفته‌ها کش‌وقوس همچنان یکی از سوژه‌های مهم نقل‌وانتقالاتی است. مهاجم جوانی که ابتدا تا آستانه حضور در پرسپولیس پیش رفت و سپس به شکل غیرمنتظره‌ای راهی نساجی شد، حالا به سپاهان نزدیک شده و مذاکرات میان دو باشگاه برای انتقال او ادامه دارد. سپاهان در روزهای اخیر برای جذب طاهری وارد مذاکره شده و باشگاه نیز با انتشار پوستری مرموز، هوادارانش را برای یک رونمایی تازه آماده کرد. با این حال انتقال این مهاجم هنوز رسماً اعلام نشده و محرم نویدکیا نیز تأکید کرد انجام معامله به حل برخی جزئیات حقوقی و قراردادی بستگی دارد.

لیگ برتر

هفته دوم

سه‌شنبه ۲۷ مرداد

پیکان ..... گل‌گهر ساعت ۱۹:۱۵
نساجی مازندران ..... استقلال ساعت ۱۹:۱۵
آلومینیوم اراک ..... چادرملو اردکان ساعت ۱۹:۳۰
سپاهان ..... تراکتور ساعت ۲۰:۰۰

چهارشنبه ۲۸ مرداد

پرسپولیس ..... استقلال خوزستان ساعت ۱۹:۳۰
فجرسپاسی .... صنعت نفت آبادان ساعت ۱۹:۳۰
ملوان ..... ذوب‌آهن ساعت ۱۹:۳۰
مس شهربابک ..... خیبر خرم‌آباد ساعت ۱۹:۳۰
فولاد ..... شمس‌آذر قزوین ساعت ۲۰:۳۰

هفته سوم لیگ برتر

یکشنبه ۱ شهریور

استقلال ..... سپاهان ساعت ۱۹:۳۰
شمس‌آذر قزوین ... آلومینیوم اراک ساعت ۱۹:۳۰
استقلال خوزستان .....نساجی مازندران ساعت ۲۰:۳۰

دوشنبه ۲ شهریور

تراکتور ..... پرسپولیس ساعت ۱۸:۳۰
ملوان ..... فجرسپاسی ساعت ۱۹:۳۰
ذوب‌آهن ..... مس شهربابک ساعت ۱۹:۳۰
خیبر خرم‌آباد ..... پیکان ساعت ۱۹:۳۰
گل‌گهر..... چادرملو اردکان ساعت ۲۰:۰۰
صنعت نفت آبادان .....فولاد ساعت ۲۰:۳۰

اردوگاه سرخ

آقا کریم مسئول انتخاب طرح لباس

باشگاه پرسپولیس پنجشنبه شب با انتشار ویدیویی از انتخاب طرح و برند جدید برای کیت فصل جدید خود خبر داد.
در این ویدیو کریم باقری نقش اول را ایفا می‌کند. در ویدیوی باشگاه پرسپولیس، کریم باقری وارد سالنی تاریک می‌شود که در بخش‌های مختلف آن، لباس‌هایی از سال‌های اخیر پرسپولیس قرار گرفته‌اند. پیراهن‌هایی که یادآور مقاطع پرافتخار سرخپوشان و قهرمانی‌های این تیم در سال‌های گذشته هستند. باقری سپس وارد بخش دیگری از این سالن می‌شود که طراحان در حال بررسی و آماده‌سازی طرح‌های مختلف برای لباس جدید پرسپولیس هستند. چند طرح اولیه به او نشان داده می‌شود، اما باقری آنها را نمی‌پسندد و فرایند طراحی ادامه پیدا می‌کند تا در نهایت طراحان با طرحی جدید و متفاوت به سراغ او می‌روند.
این بار واکنش باقری متفاوت است. پس از دیدن طرح نهایی، او با رضایت می‌گوید: «خلیج فارس، عالیه.» همین واکنش نیز پایان فرایند انتخاب لباس جدید پرسپولیس در این ویدیو است.
با این حال، باشگاه پرسپولیس در پایان ویدیو همچنان از نمایش کامل پیراهن خودداری کرده و تنها بخش‌هایی از لباس در قاب پایانی قابل مشاهده است. در این تصویر، آستین سفید پیراهن به‌وضوح دیده می‌شود، جزئیاتی که با ظاهر سنتی لباس‌های پرسپولیس نیز همخوانی دارد، اما سایر بخش‌های طرح همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد.

فعلاً خبری از تیم ب نیست

علی بازگشا، سخنگوی باشگاه پرسپولیس درباره اخبار و گمانه‌زنی‌های مطرح‌شده پیرامون خرید یک تیم برای راه‌اندازی تیم «ب» پرسپولیس گفت: «اخباری که طی روزهای اخیر پیرامون خرید تیم «ب» پرسپولیس و همچنین معرفی برخی تیم‌ها و مربیان منتشر شده، صحت ندارد. تا این لحظه هیچ تصمیمی در این خصوص از سوی باشگاه اتخاذ نشده است. سیاست باشگاه پرسپولیس در زمینه توسعه تیم‌های پایه و ایجاد پشتوانه‌ای قدرتمند برای تیم بزرگسالان همچنان پابرجاست و این موضوع از برنامه‌های باشگاه محسوب می‌شود. با این حال، برای راه‌اندازی تیم «ب» و نحوه فعالیت آن، هنوز تصمیم نهایی گرفته نشده است. اسامی مربیان و همچنین تیم‌هایی که در برخی رسانه‌ها و فضای مجازی به عنوان گزینه‌های مورد نظر باشگاه مطرح شده‌اند، مورد تأیید باشگاه نیست و نمی‌توان آنها را مبنای تصمیمات یا مذاکرات باشگاه دانست.»
بازگشا در پایان تأکید کرد: «باشگاه پرسپولیس در زمان مناسب و پس از بررسی همه جوانب، درباره موضوع تیم «ب» تصمیم‌گیری خواهد کرد و اطلاعات رسمی در این زمینه صرفاً از طریق رسانه‌های رسمی باشگاه اطلاع‌رسانی خواهد شد.»

باکیچ به شمس‌آذر رسید

مارکو باکیچ، هافبک اهل مونته‌نگروی پرسپولیس که طی یکی دو روز گذشته با آسیب‌دیدگی جزئی مواجه شده بود، مشکلی برای همراهی سرخپوشان در دیدار مقابل شمس‌آذر ندارد.
پیگیری‌ها نشان می‌دهد باکیچ در تمرینات گروهی پرسپولیس حضور داشته و شرایط مناسبی برای بازی روز شنبه دارد. البته این بازیکن دیروز در آخرین تمرین تیم پیش از مسابقه، تحت بررسی نهایی کادر پزشکی قرار گرفت اما به احتمال فراوان مشکلی برای همراهی پرسپولیس نخواهد داشت.
با توجه به شرایط این بازیکن، مهدی تارتار نیز قصد دارد در صورت تأیید نهایی کادر پزشکی، از باکیچ در ترکیب اصلی پرسپولیس مقابل شمس‌آذر استفاده کند.

احتمال غیبت اورونوف

اوستون اورونوف، ستاره ازبک پرسپولیس، در آخرین بازی دوستانه تیم در ترکیب اصلی نبود و محمدمهدی محبی و محمد عمری به عنوان وینگر به میدان رفتند. دلیل غیبت او، آمادگی جسمانی نامناسب به دلیل دیرتر ملحق شدن به تمرینات پیش‌فصل بوده است.
با وجود عملکرد خوب در اردوی ترکیه، مشکل آمادگی جسمانی اورونوف همچنان پابرجا بود و کادر فنی نگران این موضوع است.
سابقه مصدومیت‌های متعدد این بازیکن در سال‌های اخیر، این دغدغه را جدی‌تر کرده است. البته به احتمال زیاد این بازیکن در لیست بازی امروز قرار خواهد گرفت اما بعید است فیکس باشد.

اژدهاکش قرضی می‌رود؟

کوروش اژدهاکش که چند روز قبل به پرسپولیس پیوست در آستانه انتقال قرضی به نساجی قرار دارد. این مهاجم ۱۸ ساله که فصل قبل برای آلومینیوم اراک به میدان رفته بود چند روز قبل با قراردادی پنج ساله به پرسپولیس پیوست اما به نظر می‌رسد در ازای بخشی از رقم رضایتنامه دانیال ایری به نساجی خواهد پیوست. جالب اینکه در صورت این انتقال او دوباره شاگرد مجتبی حسینی خواهد شد و زیر نظر او فعالیت می‌کند.
البته این مهاجم جوان تا روز پنجشنبه هم در تمرینات پرسپولیس حضور داشت.

پرسپولیس جوان و متحول شده چه کیفیتی دارد؟

نوبت چشیدن دستپخت تارتار رسید

پیش بازی

محمد قراگزلو
خبرنگار

امشب در قزوین فصل برای پرسپولیس آغاز خواهد شد. تیمی که فصل قبل با اوسمار بازگشت فوق‌العاده‌ای به دایره قدرت فوتبال ایران داشت اما به یکباره افت کرد و در رتبه هفتم لیگ فریز شده را به پایان رساند در قامت یک مجموعه شکست خورده مسابقات رسمی را به پایان رساند. باخت به چادرملو در تورنمنت سه جانبه‌ای که البته حالا مشخص شده بی‌دلیل برگزار شده باعث شد تا مدیران باشگاه ایجاد رفرم مد نظرشان را جلو بیندازند و با قاطعیت بیشتری پروژه دلخواه‌شان را در باشگاه پیاده کنند. پروژه‌ای که با توجه به نتایج فصل قبل و دستاوردهای تیمی که ظاهراً پرستاره بود بدون مقاومت از سوی هواداران اجرایی شد و تا نقطه صفر مسابقات پیش رفته است.
در ابتدای این پروژه اوسمار با وجود موفقیت‌های قبلی کنار گذاشته شد و با اینکه خودش می‌خواست بماند و جبران کند اما این بار پرسپولیس او را کنار گذاشت چرا که هضم شکست مقابل چادرملویی که نه ستاره داشت نه درست تمرین کرده بود برای مدیران باشگاه غیرممکن می‌نمود. برای تلف نشدن وقت و عبور از حواشی بسیار، پرسپولیس بعد از عدم توافق با اسکوچیچ بلافاصله با مهدی تارتار مذاکره کرد تا این مربی که در تیم‌های متوسط آبدیده شده بود به آرزوی خود برسد. بعد از آن، پروژه نقل و انتقالات تابستانی پیش رفت و شتاب باشگاه باعث شد تا پرسپولیس جلوتر از سایر مدعیان نفرات مدنظرش را جذب کند و شرایط نسبتاً قابل قبولی را در اسکوادش به وجود بیاورد.
همزمان پروسه آماده‌سازی به خوبی پیش رفت و تیم پرسپولیس تنها تیمی بود که به اردوی آماده‌سازی خارجی رفت و دوازده روز دور از گرمای تهران تمرینات و بازی‌های تدارکاتی مناسبی برگزار کرد.
پرسپولیس امشب در شرایطی فصل تازه رقابت‌های لیگ برتر را آغاز خواهد کرد که از حیث کادر فنی تغییرات کلی داشته و نیمی از اسکوادش هم تغییر کرده است. مهم‌ترین اتفاق رخ داده در اسکواد پرسپولیس اما پایین آمدن میانگین سنی بازیکنان است که پیش‌بینی می‌شود در ترکیب اصلی نیز این تغییر رویت شود. البته همچنان نفرات مهمی مثل نیازمند، علیپور و کنعانی در ترکیب اصلی خواهند بود که بالای ۳۰ سال سن دارند اما به صورت کلی تزریق نفرات جوان که برخی از آنها می‌توانند فیکس باشند قرار است تیم پرسپولیس را در قزوین تیم پویاتر و شاداب‌تری جلوه دهد.
اما برای دنبال کنندگان پرسپولیس به ویژه هواداران این تیم آنچه امروز بیشتر از همه مورد توجه خواهد بود تماشای دستپخت مهدی تارتار بعد از شش هفته تمرین پیش فصل و نتیجه کار اوست. واقعیت اینکه در این شش هفته این انتقاد به او وارد بود که با جذب شاگردان قبلی خود سعی دارد تیم پرسپولیس را تبدیل به تیمی معمولی کند و این نفرات در حد و اندازه نام پرسپولیس نیستند اما هم سرمربی هم مدیرعامل باشگاه به این اتهام جواب دادند و جایگاه و کیفیت فصل قبل گل‌گهر ملاک پاسخگویی‌شان بود. با وجود این سؤال بزرگ اینجاست که آیا این نفرات در تیم پرسپولیس همان کیفیت را ارائه خواهند کرد و اساساً کنار هم قرار گرفتن این نفرات با بازیکنان فصل قبل و محصولی که امشب قرار است تارتار در قزوین ارائه کند در اندازه‌ای هست که از همین گام نخست بوی قهرمانی بد هد؟

> بعد از حدود یک دهه قهرمانی و افتخار، دو فصل متوالی ناکامی در رسیدن به جام و سهمیه آسیایی بسیاری از هواداران این تیم را مأیوس و سرخورده کرده و طبیعتاً آنها طاقت ندارند تا ببینند قرار است این ناکامی‌ها یک فصل دیگر هم ادامه داشته باشد

نکته مهم در مورد پرسپولیس اینجاست که بعد از حدود یک دهه قهرمانی و افتخار، دو فصل متوالی ناکامی در رسیدن به جام و سهمیه آسیایی بسیاری از هواداران این تیم را مأیوس و سرخورده کرده و طبیعتاً آنها طاقت ندارند تا ببینند قرار است این ناکامی‌ها یک فصل دیگر هم ادامه داشته باشد. به همین خاطر کار مهدی تارتار و تیمش از همین مسابقه نخست فوق‌العاده دشوار خواهد بود و با قاطعیت می‌توان گفت او در بین هجده سرمربی لیگ برتری که همه ایرانی هستند بیشتر تحت فشار خواهد بود چرا که او از همین بازی اول قضاوت خواهد شد. امشب همه آنهایی که به صورت کلی مخالف جلوس مربی داخلی روی نیمکت پرسپولیس هستند و ورود مربیان طیف سنتی به این تیم را بازگشت به عقب می‌دانند منتظرند تا تارتار نتیجه نگیرد و به او بتازند. حتی آن دسته از هواداران و پیشکسوتانی که مخالف روند نقل و انتقالات پرسپولیس بوده‌اند هم منتظرند تا حرف‌شان در مورد نفرات تازه وارد ثابت شود و عده‌ای نیز احتمالاً به خاطر جدایی ستاره‌های کنار گذاشته غصه خواهند خورد.
پرسپولیس فصل تازه را از قزوین شروع خواهد کرد و شاید خوش‌شانس نبوده که اولین مسابقه‌اش با کادر و نفرات جدید خانگی نیست و شاید اینطوری بیشتر تحت فشار قرار بگیرد اما شاید هم برای تارتار و تیمش بهتر باشد کما اینکه میزبانی در ورزشگاه شهرقدس خیلی مزه میزبانی واقعی را نمی‌دهد و شاید در قزوین حمایت بهتر و شفاف‌تری از این تیم تازه ساخت صورت بگیرد.

عکس: باشگاه پرسپولیس

19:30
شنبه ۲۴ مرداد
شمس‌آذر - پرسپولیس
ورزشگاه سردار آزادگان

در تقابل‌های پرسپولیس و شمس‌آذر چه گذشت؟

دو پیروزی و یک شکست در قزوین

شمس‌آذر قزوین در سه فصل گذشته لیگ برتر حضور داشته اما از آنجایی که فصل گذشته نیمه‌کاره ماند و ۷ هفته پایانی مسابقات برگزار نشد پرسپولیس فقط در دور رفت مقابل این تیم به میدان رفت. با این حساب تاکنون پرسپولیس و شمس‌آذر ۵ بار مقابل هم قرار گرفته‌اند که سهم سرخ‌ها چهار پیروزی و یک شکست بوده است.
اولین مسابقه دو تیم که شاید جذاب‌ترین‌شان هم باشد در ورزشگاه آزادی برگزار شد که تیم یحیی گل‌محمدی در آن مسابقه تیم سختکوش سعید دقیقی را به سختی شکست داد. در آن بازی علی نعمتی مدافع پرسپولیس در همان دقیقه دوم نیمه دوم مسابقه به شکل ناباورانه‌ای بعد از دریافت دو کارت زرد متوالی از بازی اخراج شد. سعید دقیقی هم به خاطر اعتراض‌های متوالی از داور آن مسابقه کارت قرمز گرفت. در نهایت با دبل گئورگی گولسیانی که یکی از گل‌هایش از روی نقطه پنالتی به دست آمد پرسپولیس دو بر یک برنده شد.
در بازی برگشت آن فصل که نخستین تقابل دو تیم در قزوین به حساب می‌آید پرسپولیس با نتیجه سه بر یک برنده شد. در آن مسابقه که ۸ خرداد ۱۴۰۳ برگزار شد گل اورونوف توسط امیرمحمد نسایی جواب داده شد اما شوت مسعود ریگی بازی را برای سرخ‌ها در آورد و در نهایت گل به خودی علیرضا جعفرپور برد پرسپولیس را قطعی کرد.
سومین بازی دو تیم در دوره سرمربیگری گاریدو و در ورزشگاه شهدای شهرقدس آنجام شد که پرسپولیس با دو گل به پیروزی دست یافت و علیپور و امیری زننده گل‌های این تیم بودند. گل دوم پرسپولیس که توسط وحید امیری در وقت‌های تلف شده به ثمر رسید با ضربه چیپ این بازیکن و به زیبایی ثبت شد.
چهارمین تقابل دو تیم منجر به تنها شکست پرسپولیس مقابل نماینده قزوین تا اینجا شده است. تیم اسماعیل کارتال که با ویروس سرماخوردگی درگیر بود در دهمین روز از سال ۱۴۰۴ و اولین بازی آن سال پس از تعطیلات نوروزی در قزوین به تیم مهدی رحمتی ۳ بر ۲ باخت. در آن بازی گل زیبای مجتبی فخریان توسط سردار دورسون جواب داده شد اما میزبان دو گل دیگر هم زد و در نهایت گل میلاد سرلک فقط اختلاف را کم کرد.
در نهایت بازی رفت فصل قبل را پرسپولیس در قزوین با پیروزی دو بر یک پشت سر گذاشت. این بازی ۷ آذر سال قبل برگزار و تیم اوسمار در سلسله بردهای متوالی‌اش به سختی برنده شد. در این مسابقه گل زودهنگام سروش رفیعی با گل صائب محبی پاسخ داده شد اما در نهایت گل دقیقه ۷۴ اورونوف سرخ‌ها را برنده کرد.

ترکیب احتمالی پرسپولیس در هفته اول

ابهام اصلی در دفاع چپ

امروز اولین مسابقه رسمی پرسپولیس بعد از حدود ۵۰ روز از دیدار پلی‌آف لیگ قهرمانان آسیا مقابل چادرملو برگزار خواهد شد و قرار است اولین ترکیب و چیدمان مهدی تارتار و کادر فنی جدید در قزوین را شاهد باشیم.
این مهم با توجه به اضافه شدن بازیکنان جدید و نقل و انتقالات تابستانی منجر به این خواهد شد تا ترکیب سرخ‌ها برای هواداران و دوستداران این تیم جذابیت‌هایی داشته باشد.
با توجه به برگزاری بازی‌های تدارکاتی پیش فصل، شرایط بدنی بازیکنان و تجربه‌ای که از مهدی تارتار سراغ داریم به نظر می‌رسد ترکیب احتمالی و چیدمان او در قزوین را تا حد زیادی می‌توان حدس زد و شاید تنها یک یا دو نقطه مبهم در ارنج اصلی سرخ‌ها وجود داشته باشد.
به نظر می‌رسد با توجه به اینکه این اولین بازی سرخ‌ها در فصل تازه خواهد بود و خارج از خانه مقابل تیمی جوان و باانگیزه برگزار می‌شود مهدی تارتار با سیستم ۱-۳-۲-۴ که سیستم قالب و پایه بیشتر بازی‌های تدارکاتی‌اش بوده تیمش را به زمین بفرستد. سیستمی که در حین مسابقه و بنا به شرح وظایف بازیکنان در مقاطعی تبدیل به ۳-۳-۴ می‌شود.
در این سیستم پیام نیازمند دروازه‌بان سرخ‌ها خواهد بود و زوج مرکز خط دفاع را حسین کنعانی و محمدمهدی زارع تشکیل می‌دهند. در دفاع راست مجید عیدی به زمین می‌رود اما در دفاع چپ ابهام وجود دارد. در این پست ابوالفضل جلالی مدتی مصدوم بوده و تازه یک هفته است شرایط بازی را پیدا کرده و مشخص نیست او فیکس خواهد شد یا علیرضا همایی‌فر جوان بازی را شروع می‌کند. در احتمالی ضعیف‌تر نیز ممکن است مجید عیدی به جناح مقابل رفته و در دفاع چپ بازی کند تا مهدی تیکدری مدافع راست باشد.
در خط میانی احتمالاً باکیچ و خدابنده‌لو در مرکز زمین خواهند بود و احتمال اینکه لطیفی‌فر مقابل آنها بازی کند وجود دارد. البته احتمال حضور عمری نیز در مرکز زمین و پست مهاجم نوک وجود دارد. وینگر راست و چپ تیم احتمالاً تیکدری و محبی هستند و شاید با انتقال تیکدری به خط دفاع، عمری یا حتی محمودی وینگر چپ باشند. در خط حمله نیز علیپور فیکس خواهد بود و شهرآبادی و سرگیف منتظر ورود به میدان می‌مانند.

سود نجومی نساجی از فروش ستاره جوان

ایری دومین بازیکن گران پرسپولیس

در پایان هفته‌ای که گذشت و در آخرین روزهای باقیمانده تا شروع فصل تازه باشگاه پرسپولیس بالاخره موفق شد دانیال ایری مدافع میانی ملی‌پوش تیم نساجی را جذب کند. ایری ۲۲ ساله که در جام جهانی نیمکت نشین محض بود بعد از حضور در ملوان به نساجی پیوست و معارفه هم شد اما پرسپولیس که از چند هفته قبل دنبال به خدمت گرفتنش بود در نهایت موفق شد او را به عنوان یازدهمین خرید تابستانی سرخپوش کند.
البته جذب دانیال ایری مشکلات و دشواری‌های زیادی داشت و در چند مورد استعلام‌های لازم از فیفا گرفته شد تا جذب او مانع حقوقی نداشته باشد و در ادامه حضور این بازیکن در ترکیب سرخ‌ها منجر به محرومیت و جریمه این باشگاه نشود. در نهایت دو روز قبل گفته شد این انتقال با وجود تمام کشمکش‌هایی که بین پرسپولیس و نساجی بر سر رقم رضایتنامه این مدافع بود نهایی شد هر چند ایری به بازی هفته اول سرخ‌ها نرسید. نکته اینجاست که باشگاه پرسپولیس نمی‌خواست رقم درخواستی نساجی برای رضایتنامه این بازیکن را پرداخت کند اما در نهایت حاضر شد برای این منظور یک میلیون دلار به باشگاه قائمشهری بپردازد.
البته از آنجایی که قرارداد ایری با پرسپولیس پنج ساله خواهد بود مدیران این باشگاه معتقدند برای هر فصل ۴۰۰ هزار دلار بابت رضایتنامه هزینه کرده‌اند ضمن اینکه قرار است بند فسخ این بازیکن ۲/۵ میلیون دلار باشد و اگر قرار به انتقال یا ترانسفر این بازیکن باشد پرسپولیس سود هنگفتی از فروش او کند.
فعلاً اما نساجی سود کلانی از این انتقال کرده است چرا که به عبارتی نزدیک به ۲۰۰ میلیارد تومان نصیبش خواهد شد. در عین حال گفته می‌شود رقم قرارداد ایری با پرسپولیس هم برای فصل اول ۷۷ میلیارد تومان است و این یعنی که اگر فرمول مدیران پرسپولیس را بپذیریم جذب این بازیکن برای فصل اول ۴۰۰ هزار دلار + ۷۷ میلیارد تومان برای سرخ‌ها آب خورده که در مجموع حدود ۱۶۰ میلیارد تومان می‌شود. قبل از این پرسپولیس برای رضایتنامه محمدمهدی محبی به الاتحاد کلبا ۳۰۰ هزار دلار پرداخت کرده و گفته شد رقم قرارداد فصل اول این بازیکن ۱۲۰ میلیارد تومان است که در این صورت او بازیکنی حدوداً ۱۷۰ میلیارد تومانی خواهد شد و ایری دومین بازیکن گرانقیمت سرخ‌ها به حساب می‌آید.

افتتاحیه‌های پرسپولیس در لیگ برتر

تنها دو باخت، ۱۹ فصل بدون شکست

پرسپولیس در ۲۵ فصل گذشته لیگ برتر و در هفته اول تنها دو باخت داشته که مربوط به فصول ابتدایی این رقابت‌ها بوده است.
در لیگ چهارم (۸۴-۸۳) پرسپولیس در اهواز مقابل فولاد با نتیجه ۳ بر ۱ شکست خورد. ۲ سال بعد از آن هم تیمی که به مصطفی دنیزلی سپرده شده بود در مشهد و مقابل ابومسلم با نتیجه ۳ بر ۲ شکست خورد. این البته دومین و آخرین باخت پرسپولیس در افتتاحیه لیگ برتر بوده و ۱۹ سال است که پرسپولیس در بازی اول نمی‌بازد و هر ۲ باخت سرخ‌ها هم خارج از خانه رقم خورده است.
در سایر ادوار پرسپولیس در مسابقه هفته نخست ۱۳ بار برنده شده و ۱۰ بار تن به تساوی داده است. پرگل‌ترین شروع مربوط به فصل سوم و تیمی پرستاره است که به وینکو بگوویچ سپرده شد تا پگاه گیلان را با پوکر علی دایی ۸ بر ۲ شکست دهد. البته افتتاحیه سرخ‌ها معمولاً پرگل نبوده؛ در ۲۵ بازی، پرسپولیس ۴۱ گل زده و ۲۴ گل خورده؛ یعنی میانگین حدود ۱.۶۴ گل زده و ۰.۹۶ گل خورده در هر افتتاحیه.
جالب اینکه تا پایان لیگ نوزدهم، پرسپولیس در ۱۸ افتتاحیه متوالی گل زده بود؛ حتی در دو بازی‌ای که شکست خورد. اما در لیگ بیستم مقابل سایپا به تساوی صفر-صفر رسید و این رکورد قطع شد. در آن مسابقه کمال کامیابی‌نیا هم در دقیقه ۷۹ اخراج شد.
از سوی دیگر باید این نکته را هم در نظر گرفت که شروع‌های موفق همیشه به قهرمانی ختم نشده‌اند. مثلاً در لیگ سوم، پرسپولیس با آن برد تاریخی ۸ بر ۲ شروع کرد اما پنجم شد. برعکس، در لیگ اول با تساوی ۱-۱ مقابل فولاد آغاز کرد و در پایان اولین قهرمانی تاریخ لیگ برتر را گرفت. از طرفی در لیگ‌های شانزدهم، هفدهم و هجدهم، پرسپولیس هر ۳ بازی اول را برد: سایپا، فولاد و پدیده. این ۳ فصل همان دوره‌ای بود که پرسپولیس ۳ قهرمانی متوالی به دست آورد. پرسپولیس در ۲ فصل اخیر در مسابقه هفته اول برنده نبوده است. در لیگ بیست و چهارم و مقابل ذوب‌آهن در اراک، مجید علیاری در ثانیه ۴۳ گل زد؛ یکی از سریع‌ترین گل‌هایی که پرسپولیس در یک افتتاحیه دریافت کرده است. سعید صادقی هم در وقت‌های تلف‌شده نیمه اول گل مساوی را زد. فصل گذشته هم پرسپولیس در شهر قدس با هدایت وحید هاشمیان مقابل فجرسپاسی یک - یک متوقف شد.

بازیکنان جوان باید فصل متفاوتی را تجربه کنند

بهترین استارت ۱۰سال اخیر آبی‌ها

نقد فنی

مهدی پاشازاده
کارشناس فوتبال

نیمه نخست دیدار استقلال و مس شهربابک فرازونشیب زیادی نداشت و تا دقیقه۱۵ بازی دو تیم هیچ برتری نسبت به یکدیگر نداشتند. بازی دو تیم تقابل تیم مدعی با تیم تازه‌وارد بود که البته در نیمه نخست، بازی دو تیم رجحانی نسبت به هم نداشت. گل اول استقلال هم به‌دلیل اشتباه فاحش دروازه‌بان شهربابک به ثمر رسید و کار تاکتیکی خاصی از دو تیم ندیدیم. البته ما از نزدیک در تیم نیستیم اما با توجه به اتفاقات نیمه نخست بازی به‌نظر می‌رسد که استقلال هنوز مشکلات زیادی دارد و بازیکنان نیازمند هماهنگی بیشتری هستند.

باید این را در نظر بگیریم که لیگ برتر تازه آغاز شده و هنوز تیم‌ها به‌طور کامل شکل نگرفته‌اند.

شروع نیمه دوم بهتر از نیمه اول بود اما چیزی که مشهود بود مصدومیت بازیکن شهربابک بود که در دقیقه ۵۷ به‌دلیل مصدومیت از زمین بیرون رفت و این به‌خاطر عدم حرفه‌ای بودن فوتبال ایران است.

در کل استقلال در این بازی برد خوبی به‌دست آورد و این بهترین استارت ۱۰سال اخیر استقلال بود. آبی‌ها قرعه خوبی داشتند و در مسابقات لیگ قرعه خوب و آسان اهمیت زیادی دارد و اینکه استقلال یا پرسپولیس با برد یا باخت بازی نخست را به پایان برسانند، مهم است. یکی از موضوعات مهم در خصوص استقلال حضور جوانانی همچون سحرخیزان و کوشکی است و همین دو بازیکن جوان کار را درآوردند و در کنار بازیکنانی همچون آسانی بازی خوبی از خود به نمایش گذاشتند. باید این بازیکنان حفظ شوند و با این شرایط لیگ را ادامه دهند.

هنوز در برخی موارد نیاز به آموزش داریم

قضاوتی بی‌حاشیه در جدالی نابرابر

نقد داوری

یاسر همرنگ
کارشناس داوری

هفته اول لیگ برتر همیشه پیچیدگی‌های خاص خود را دارد؛ تیم‌ها نه از نظر بدنی به آمادگی کامل رسیده‌اند و نه از لحاظ تاکتیکی کاملاً هماهنگ شده‌اند. در چنین فضایی، قضاوت مسابقه استقلال اگرچه چالش جدی پیش‌رو نداشت، اما نشان داد که می‌توان بازی را بدون حاشیه و با مدیریت مناسب دنبال کرد.

در مجموع روند داوری نسبتاً روان و بدون اشتباهات تأثیرگذار بود، اما اجرای ناقص برخی از قانون‌های جدید که در جام جهانی برجسته شدند، قابل توجه بود. در جریان بازی، علائم مربوط به پرتاب اوت و زمان شروع مجدد توسط دروازه‌بان به‌وضوح نمایش داده نشد که در مسابقات حساس‌تر می‌تواند به محل اختلاف تبدیل شود.

مهم‌ترین صحنه، مصدومیت یکی از بازیکنان در جریان شادی گل و ورود کادر پزشکی برای مداوا بود. طبق قوانین جدید، بازیکنی که در میدان توسط تیم پزشکی ویزیت می‌شود باید از زمین خارج شده و حداقل یک دقیقه منتظر بماند و صرفاً با اجازه داور می‌تواند بازگردد. در این مورد به‌نظر می‌رسید قانون مذکور به‌درستی اجرا نشد و بازیکن بدون خروج از زمین به بازی ادامه داد. هرچند این مورد در نتیجه بازی تأثیری نداشت، اما تأکیدی است بر ضرورت نظارت دقیق‌تر داوران بر اجرای کامل قوانین.

انتظار می‌رود در هفته‌های آتی داوران با دقت بیشتری قوانین جدید را اجرا و نکات جزئی مانند حفظ فاصله در دیوار دفاعی که در این بازی برای آن کارت هم صادر شد را کنترل کنند. آموزش و هماهنگی پیش از فصل، یادآوری شفاف قوانین به کمک‌داوران و کادر مربیگری و استفاده از ابزارهای کمکی در صورت لزوم می‌تواند از بروز ابهام‌ها و ایجاد حاشیه در مسابقات جلوگیری کند.

درخشش ستاره‌های سهراب در هفته اول

معجزه جوانی

گزارش یک

استقلال در هفته اول لیگ بیست‌وششم فوتبال ایران با نمایشی چشمگیر موفق شد تیم تازه‌وارد مس شهربابک را در ورزشگاه شهدای شهرقدس با نتیجه ۴برصفر شکست دهد.

این پیروزی ارزشمند که در حضور حدود ۵هزار هوادار پرشور آبی‌پوش رقم خورد، نویدبخش شروع قدرتمندانه استقلال در فصل جدید لیگ برتر است.

گل‌های زیبای این بازی توسط سحرخیزان (۲گل)، اسلامی و قلی‌زاده به ثمر رسیدند؛ گل‌هایی که نشان‌دهنده هماهنگی و خلق موقعیت بالای بازیکنان جوان تیم بود.

نگاهی به ترکیب استقلال در این دیدار حاکی از عزم سهراب برای میدان دادن به بازیکنان جوان و مستعدی است که بدون شک نقش کلیدی در موفقیت این تیم در آینده خواهند داشت.

بازیکنانی مانند سحرخیزان، رزاقی‌نیا، قلی‌زاده، اسلامی و آزادی و... با دوندگی بالا، سرعت، جسارت و توانمندی‌های تاکتیکی خود توانستند نمایشی جذاب ارائه دهند و استقلال را به یک تیم زیبا و پویا در ابتدای این فصل تبدیل کنند. این جوانان با اعتماد به نفس بالایی که از این پیروزی به‌دست آوردند، می‌توانند ستون فقرات تیم باشند و در ادامه رقابت‌ها هر روز بهتر و پخته‌تر ظاهر شوند.

اگر استقلال بتواند در هفته‌های ابتدایی فصل، سلامت فیزیکی و ترکیب مناسبش را حفظ کند، مطمئناً این بازیکنان جوان، با انرژی و انگیزه فراوان می‌توانند روند رو به جلوی تیم را تضمین کنند.

برد مقابل مس شهربابک، تیم تازه لیگ برتری شده، سه امتیاز مهم و شیرین را برای استقلال به ارمغان آورد و نشان داد که این تیم با ترکیب جوان و مستعد خود می‌تواند از حالا به‌عنوان یکی از مدعیان جدی قهرمانی مطرح شود.

این پیروزی نه‌تنها نقطه شروع خوبی برای آبی‌پوشان بود، بلکه امیدها برای خلق روزهای درخشان در لیگ بیست‌وششم را بیشتر کرد.

حالا باید دید استقلال سهراب لیگ را چطور ادامه می‌دهد و آیا با این جوان‌ها در بازی‌های سخت نیز همین‌گونه عمل خواهد کرد یا خیر؟

عکس: رضا سعیدپور - باشگاه استقلال

۴-۰
استقلال- مس شهربابک

بوق و شیپور و حتی طبل بزرگ ممنوع!

یکی از دستورالعمل‌های مهم برای تماشاگرانی که برای ورود به ورزشگاه‌های لیگ برتر بلیت تهیه کرده‌اند این است که از آوردن برخی وسایل که موجب اخلال در برگزاری مسابقات می‌شود خودداری کنند. از جمله این وسایل بوق‌ها و شیپورهای با صدای ناهنجاری است که در جریان برگزاری مسابقه اخلال ایجاد می‌کند و مانع از تمرکز داور و حتی عوامل برگزاری مسابقه می‌شود.

در همین راستا ناظران برگزاری مسابقات مجازند مانع از ورود بوق، شیپور و طبل‌های بزرگ و پایه‌داری که در روند برگزاری مسابقه اخلال ایجاد می‌کنند، به داخل ورزشگاه‌ها شوند. از این رو باید ناظران ضمن کنترل سکوها اجازه ندهند که برخی تماشاگران چنین وسایلی را به ورزشگاه‌ها بیاورند. البته این قانون فصل گذشته هم وجود داشت، اما در برخی ورزشگاه‌ها هرگز اجرا نشد و تماشاگران هر وسیله‌ای که خواستند وارد ورزشگاه کردند. به هرحال در جریان بازی استقلال و مس سعی شد این قانون جدی گرفته شود. قطعاً در بازی‌های پر تماشاگر همین ماجرا تکرار خواهد شد.

هواداران استقلال: رامین کجاست؟

در جریان دیدار استقلال و مس شهربابک، موضوع بازگشت رامین رضاییان بار دیگر مورد توجه بخشی از هواداران استقلال قرار گرفت که بسیار قابل توجه بود. برخی هواداران این تیم با اشاره به صحبت‌های اخیر سهراب بختیاری‌زاده درباره رضاییان، معتقدند شرایط برای بازگشت این بازیکن همچنان می‌تواند فراهم باشد. بختیاری‌زاده پیش از بازی با مس شهربابک تأکید کرده بود که هرگز مخالف بازگشت رضاییان به استقلال نبوده و تنها مسأله مطرح‌شده، موضوعات مالی بوده است. همین اظهارات باعث شده بخشی از هواداران انتظار داشته باشند در صورت برطرف شدن مشکلات مالی، رضاییان دوباره پیراهن استقلال را بر تن کند. به هرحال پرونده بازگشت رضاییان به استقلال همچنان کاملاً بسته نشده و احتمال بازگشت او وجود دارد. البته تحقق این اتفاق به توافق میان طرفین و فراهم شدن شرایط مالی و فنی بستگی خواهد داشت. با توجه به علاقه بخشی از هواداران به حضور دوباره این بازیکن، باید دید در ادامه چه تصمیمی درباره آینده او اتخاذ خواهد شد و آیا انتظار هواداران برآورده می‌شود یا خیر؟!

سهراب لیگ را با ۳ دفاع شروع کرد

سهراب بختیاری‌زاده، سرمربی استقلال با سیستم سه‌دفاعه بازی را آغاز کرد. او در ترکیب دفاعی تیمش از سامان فلاح، رستم آشورماتوف و عارف آقاسی بهره برد که هر سه بازیکن از تجربه قابل قبولی برخوردارند.

با توجه به نوع بازی مس شهربابک سیستم سه‌دفاعه به استقلالی‌ها امکان داد تا خطوط دفاعی را منسجم‌تر نگه دارند و فضای کمتری در اختیار مهاجمان حریف قرار دهند. در عین حال در فاز دفاعی تیم حردانی و گودرزی نقش کلیدی در پوشش کناره‌ها داشتند و با کمک‌های مستمر خود، دفاع تیم را تقویت کرده و مانع نفوذ بازیکنان حریف از جناحین شدند. این عملکرد تیمی و همکاری مناسب بازیکنان در دفاع باعث شد استقلال نه‌تنها خط دفاعی مستحکمی داشته باشد بلکه بتواند در انتقال به حمله نیز سریع‌تر عمل کند. انتخاب سیستم سه‌دفاعه و استفاده از بازیکنان قابل اعتماد در خط دفاع نشان داد که سهراب قصد دارد احتمالاً با همین آرایش تیمش را در لیگ بیست‌وششم به میدان بفرستد. او بیشتر به‌دنبال استحکام‌بخشی به خط دفاع است تا از روزهای سخت عبور کند.

غیبت مربیان تیم ملی

غیبت مربیان تیم ملی در بازی استقلال و مس شهربابک سؤال بزرگی در اذهان کارشناسان ایجاد کرد و عدم حضور امیر قلعه‌نویی به همراه دستیارانش، گمانه‌زنی‌های متعددی را به‌دنبال داشت. برخی معتقدند که تغییرات در کادرفنی باعث شده هیچ‌یک از مربیان در این بازی حاضر نشوند.

از سوی دیگر، ممکن است این بازی از نگاه سرمربی تیم ملی اهمیت چندانی نداشته و به همین دلیل حضور در آن در اولویت نبوده است.

همچنین می‌توان احتمال داد که قلعه‌نویی هنوز جایگاه خود را به‌صورت قطعی به‌عنوان سرمربی تیم ملی حتمی نمی‌داند و به همین دلیل در این مسابقه مهم شرکت نکرده است. غیبت کادرفنی تیم ملی در این دیدار، پرسش‌های زیادی درباره آینده تیم و اعضای کادر آن به‌وجود آورده و هواداران منتظر پاسخ رسمی از سوی فدراسیون فوتبال و خود قلعه‌نویی هستند تا از وضعیت کادرفنی تیم ملی اطمینان حاصل کنند.

هواداران استقلال توقع داشتند در هفته نخست بازی‌های لیگ برتر که با درخشش بازیکنان جوان استقلال همراه بود، دستیاران امیر قلعه‌نویی در ورزشگاه شهدای شهرقدس حضور داشته باشند تا از نزدیک شاهد هنرنمایی شاگردان بختیاری‌زاده مقابل مس شهربابک باشند.

طلوع سحرخیزان

سعید سحرخیزان با نمایش درخشان و طوفانی خود در آغاز لیگ بیست‌وششم، نقش کلیدی در موفقیت استقلال ایفا کرد. این بازیکن جوان با گل‌های ارزشمند و موقعیت‌سازی‌های مؤثرش، زمینه‌ساز پیروزی مهم تیمش شد و نشان داد که قابلیت تبدیل شدن به یک مهاجم قابل اتکا را دارد.

عملکرد فنی سحرخیزان از جمله کنترل توپ دقیق، شوت‌های بموقع و بازی تیمی هماهنگ از ویژگی‌های برجسته او در هفته نخست لیگ بود. سحرخیزان با حضور فعال و هوشمندانه در نقاط کلیدی زمین توانست دفاع حریف را تحت فشار قرار دهد و با حرکات انفجاری و تغییر مسیرها، دروازه‌بان و مدافعان حریف را به اشتباه انداخت.

تمرکز بالا و تصمیم‌گیری‌های سریع او در لحظات حساس بازی، نشان‌دهنده بلوغ فنی قابل توجه این بازیکن است. شماره ۱۱ آبی‌ها با تسلط بالا و استفاده بهینه از فضای درون محوطه جریمه، نقش مهمی در تثبیت برتری استقلال داشت. با این نمایش، سحرخیزان نه‌تنها خیال کادرفنی و هواداران استقلال را آسوده کرد، بلکه نوید یک آینده روشن و روندی مثبت و مستمر را به‌عنوان مهاجم کلیدی تیم در لیگ برتر داد. ادامه این روند می‌تواند خیلی زود قلعه‌نویی را به دعوت از این بازیکن به تیم ملی ترغیب کند.

۲-۰
تراکتور- پیکان

بریس ۳ امتیازی شهریار

کاملاً قابل پیش‌بینی بود که تراکتور با آن تعداد بازیکن ملی‌پوش و تأثیرگذار جریان بازی را در اختیار داشته باشد. بعد از ۲۰ دقیقه ابتدایی شاگردان جواد نکونام توپ و میدان را در اختیار گرفته و با ارسال از کناره‌ها توسط حبیبی‌نژاد و نادری و البته پاس‌های عمقی زائرکاظمینی بارها دروازه میهمان‌شان را تهدید کرده که در بیشتر آنها پورحمیدی دروازه‌بان پیکان موفق عمل کرد. اما در نهایت فشار حملات تراکتوری‌ها که حمایت بی‌شمار سکونشینان‌شان را به همراه داشتند روی جاماندن نیما احمدی و حرکت بدون توپ مغانلو و در نهایت ضربه پای چپ او دروازه پیکان را باز کرد. حالا دیگر شکل بازی بهتر شده بود و شاگردان ساکت الهامی هم کم‌کم به دروازه علیرضا بیرانوند نزدیک می‌شدند. اما روی همین شیوه بازی پیکانی‌ها، تیم میهمان صاحب ضد حمله شد و خطای نیما احمدی کارت قرمز را در دقیقه ۱۳+۴۵ برایش به همراه داشت. همین توپ ارسالی را پس از برخورد به تیرافقی رامغانلو برای دومین مرتبه به گل تبدیل کرد.

در حالی که انتظار می‌رفت تراکتور در نیمه دوم مقابل تیم ۱۰ نفره پیکان کارآسان‌تری داشته باشد اما به نظر تمایل آنها برای رسیدن به گل‌های بیشتر و البته بازی کم اشتباه‌تر بازیکنان میهمان مانع عبور توپ از خط دروازه پورحمیدی شد. تراکتور با این شروع خوب و کسب ۳ امتیاز با انگیزه بیشتر برای بازی‌های آینده آماده خواهند شد. شاید ساکت الهامی هم از امروز به فکر کم کردن اشتباهات فردی شاگردانش و استفاده بهینه از حداقل فرصت‌های تیمش باشد.

۱-۱
خیبر- فجر

تساوی به لطف هواداران

به نظر می‌رسید با شرایطی که هواداران خیبر در ورزشگاه تختی این شهر ایجاد کرده بودند کار برای فجری‌ها سخت باشد. فراز کمالوند و رسول خطیبی سرمربیان دو تیم به‌عنوان مربیانی که جای همکاران سابق‌شان را گرفتند رودرروی هم ایستادند. در دقیقه ۲۴ بازی و برخلاف انتظار هواداران پرشور خیبر که تمام سکوهای ورزشگاه را به خود اختصاص داده بودند، مسعود محبی در مسیر ضربه بازیکن فجر قرار گرفت و توپ پس از برخورد به پای این بازیکن تغییر مسیر داد و وارد دروازه خودشان شد. بعد از این اتفاق فشار حملات میزبان بیشتر شد اما بازیکنان میهمان هم کم‌اشتباه تا پایان نیمه اول دروازه‌شان را بسته نگاه داشتند. برای فراز کمالوند باخت در اولین بازی آن هم در خانه غیرقابل باور بود. به همین دلیل او تعویض‌هایی را برای تغییر نتیجه انجام داد و رسول خطیبی هم با تعویض‌هایش سعی در حفظ نتیجه داشت. دو تعویض همزمان خیبر در شروع نیمه دوم گواه همین ادعا بود. ۴۵ دقیقه دوم را باید به نام خیبری‌ها نوشت. تعویض سوم کمالوند باز هم هجومی بود. سرانجام حملات آنها با حمایت هواداران‌شان در دقیقه ۸۱ نتیجه داد. پاس قنبری از سمت چپ به شنانی رسید و این بازیکن با حرکت به درون ۱۸قدم و عبور از مدافع مستقیم دروازه فجر را باز کرد تا تیمش در خانه بازنده نباشد. فجر اگر چه دو امتیاز با ارزش را از دست داد اما تساوی در خانه خیبر آن هم مقابل هواداران بی‌شمارش بسیار حائز اهمیت بود. اما در مقابل این تساوی برای کمالوند و شاگردانش کمتر از باخت نبود.

حاشیه

■ در اولین دیدار لیگ بیست‌وششم به میزبانی شهرقدس، هواداران استقلال با سر دادن شعارهایی، خواستار تعیین تکلیف جام قهرمانی فصل گذشته شدند. لیگ بیست‌وپنجم در پی شرایط ویژه کشور و بدون معرفی تیم قهرمان نیمه‌تمام باقی ماند و جامی به تیمی اهدا نشد. حالا با شروع فصل جدید، بخشی از هواداران استقلال معتقدند با توجه به قرار گرفتن این تیم در صدر جدول در آخرین هفته برگزارشده از فصل قبل، آبی‌پوشان باید به‌عنوان قهرمان معرفی شوند. این موضوع در جریان اولین مسابقه استقلال در لیگ بیست‌وششم مورد توجه هواداران قرار گرفت و هواداران با شعارهای خود، خواستار اهدای جام فصل گذشته به استقلال شد ند .

■ بازگشت هواداران به سکوهای ورزشگاه شهرقدس، یکی از اتفاقات قابل توجه شروع لیگ بیست‌وششم است. پس از آنکه فصل گذشته مسابقات تا آخرین هفته بدون حضور تماشاگران برگزار شد، این بار فضای ورزشگاه با حضور هواداران جان تازه‌ای گرفت. در دیدار استقلال و مس شهربابک، سکوهای ورزشگاه شاهد حضور پرشمار هواداران آبی‌پوش بود که در میان تصاویر ثبت‌شده از این مسابقه، حضور بانوان هوادار استقلال هم جلب توجه کرد. تعدادی از هواداران خانم با حضور در ورزشگاه شهرقدس از نزدیک بازی تیم محبوب خود را دنبال کردند و به یکی از تصاویر ویژه این دیدار تبدیل شدند.

■ در شروع دیدار استقلال و مس شهربابک، برق جایگاه خبرنگاران و جایگاه CIP ورزشگاه شهرقدس رفت. این اتفاق باعث شد که صدای گزارشگر پخش زنده برای دقایقی قطع شده و پخش این مسابقه دچار چالش شود. بنابراین یکی از چالش‌های اولین دیدار هفته بیست‌وششم در ورزشگاه شهرقدس قطع برق جایگاه خبرنگاران و گزارشگران بود.

■ استقلالی‌ها یاد شهیدان عبدی را گرامی داشتند. قبل از مصاف دیروز استقلال و مس شهربابک، بازیکنان استقلال با در دست داشتن تصاویر شهیدان محمدصالح، محمدمهدی و محمدسبحان عبدی از هواداران استقلال که در حمله متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی به شهادت رسیده بودند، یاد این شهدا را گرامی داشتند.

طبق قولی که تاجرنیا با همراهی مدیران استقلال قبل از این به خانواده این شهدای عزیز داده بودند، آبی‌ها در اولین مصاف‌شان با یاد این شهدا وارد زمین شوند.

مستطیل سبز

مصدومیت نگران‌کننده ترابی

در دقایق نخست دیدار تیم‌های تراکتور و پیکان در حالی که هنوز بازی شکل نگرفته بود، مصدومیت یکی از بازیکنان تراکتور توجهات را به خود جلب کرد. در ابتدا به نظر می‌رسید که شهریار مغانلو دچار مصدومیت شده اما لحظاتی بعد مشخص شد که مهدی ترابی آسیب دیده است. به نظر می‌رسد این مصدومیت از ناحیه کشاله ران پای راست ترابی بوده و احساس درد او به حدی بود که از زمین خارج شد و جای خود را به هادی حبیبی‌نژاد داد تا این بازیکن شماره ۱۰ اولین حضور خود در دوره دوم حضورش در تبریز را پشت سر بگذارد. با ورود او، حسین‌زاده در پست وینگر چپ قرار گرفت و حبیبی‌نژاد در پست شماره ۱۰ به عنوان هافبک تهاجمی در زمین قرار گرفت. هنوز مشخص نیست که وضعیت مصدومیت ترابی به چه شکلی است و این بازیکن چه مدت از میادین دور خواهد بود و آیا به بازی حساس با سپاهان و پرسپولیس خواهد رسید یا خیر.

اولین سرشکسته لیگ

در آخرین دقایق نیمه اول بازی تراکتور با پیکان برخورد محمد نادری با بازیکن پیکان منجر به شکستگی سر او شد. البته این بازیکن با بانداژ به کارش ادامه داد.

نخستین اخراجی لیگ

در آخرین ثانیه‌های نیمه اول بازی تراکتور و پیکان، خودروسازان با یک غافلگیری بزرگ مواجه شدند و با اخراج نیما احمدی مدافع جوان، خود را ۱۰ نفره دیدند و بلافاصله بعد از این اتفاق گل دوم را نیز دریافت کردند. در وقت‌های اضافی نیمه اول فرار مسعود زائر کاظمینی از میان دو مدافع پیکان با یک برخورد میان او و نیما احمدی مدافع جوان تیم تهرانی همراه شد. اگرچه کوپال ناظمی این صحنه را با کارت زرد جریمه کرد، اما در ادامه این داور با بررسی دوربین‌های VAR کارت زرد احمدی را پس گرفت و با نشان دادن کارت قرمز به این مدافع جوان او را اخراج کرد. نیما احمدی مدافع ۲۲ ساله پیکان در شرایطی اولین اخراجی فصل لقب گرفت که مقابل تراکتور برای اولین بار در لیگ برتر به میدان رفته بود.

اولین گل به خودی

در دقیقه ۲۴ بازی خیبر خرم‌آباد با فجرسپاسی اولین گل به خودی لیگ بیست‌وششم رقم خورد. مسعود محبی در شلوغی ۱۸قدم به اشتباه دروازه خودی را باز کرد و تیمش را با یک گل از میهمان عقب انداخت.

Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

www.INN.ir/sport

• شنبه ۲۴ مرداد ۱۴۰۵ • ۲ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۱۸۶

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴ـ۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ ۸۸۵۰۱۳۰۰ ـ ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ ـ ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

وقتی نام ورزشگاه‌ها هم تبدیل به یک دارایی می‌شود!

در فوتبال و ورزش حرفه‌ای، یک ورزشگاه فقط از بلیت‌فروشی، تبلیغات و حق پخش درآمد ندارد؛ حتی نام آن هم می‌تواند یک دارایی تجاری باشد. در این راستا، شرکت‌های بزرگ برای قرار گرفتن نام‌شان بر روی ورزشگاه‌ها، قراردادهای چندساله و چندصد میلیون دلاری امضا می‌کنند. این رویکرد که از اروپا تا ایالات متحده گسترش یافته، به باشگاه‌ها امکان می‌دهد تا از طریق همکاری با شرکت‌های بزرگ، درآمدهای قابل توجهی کسب کنند.

شرکت‌های بیمه، خطوط هوایی و حتی صنایع غذایی، با پرداخت ده‌ها میلیون یورو، نام خود را بر تارک استادیوم‌های مشهور حک می‌کنند. این همکاری‌ها، گاه به قدری عمیق و طولانی می‌شوند که نام برند حامی، با هویت ورزشگاه گره می‌خورد؛ نمونه‌های بارز آن، «امارات» و «سیگنال ایدونا پارک» هستند و اقتصاد ورزش جهان نشان می‌دهد یک ورزشگاه دیگر فقط یک ساختمان برای برگزاری مسابقه نیست؛ نام آن، جایگاه تبلیغاتی، ارزش برند و یک منبع درآمد چندصد میلیون دلاری است.

ورزشگاه‌های غیراستاندارد بلای جان باشگاه‌های فوتبال ایران شده است

اجاره‌نشینی میلیاردرها!

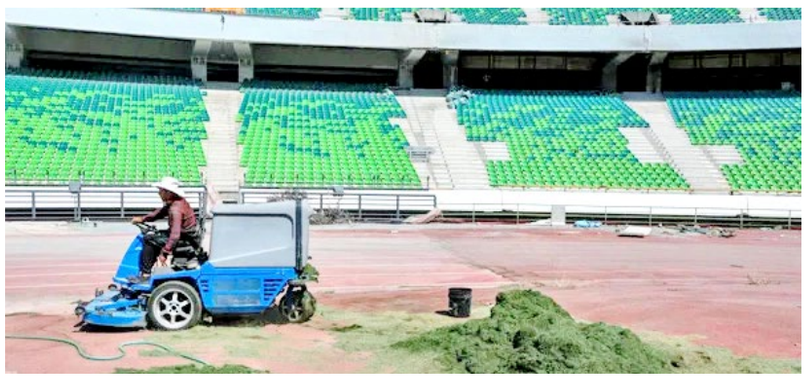

گزارش ویژه

محمدرضا رحیم‌پور
خبرنگار

در جهان معاصر، فوتبال دیگر یک سرگرمی ساده یا رقابتی محدود به نود دقیقه بازی نیست؛ این ورزش به بزرگ‌ترین صنعت ورزشی جهان و یکی از پیچیده‌ترین پدیده‌های اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی عصر حاضر تبدیل شده است. در چنین ساختاری، ورزشگاه‌ها نقشی حیاتی و تعیین‌کننده ایفا می‌کنند. استادیوم‌های فوتبال دیگر صرفاً محل برگزاری مسابقات نیستند؛ بلکه به کانون‌های هویت‌ساز، موتورهای محرک توسعه شهری و نمادهای جوامع هواداری تبدیل شده‌اند.

نحوه طراحی، نگهداری و مدیریت یک ورزشگاه، تصویری روشن از نگاه یک کشور به صنعت ورزش، حقوق شهروندی و جایگاه مخاطب ارائه می‌دهد. کیفیت زیرساخت‌های ورزشی، تنها معیاری برای سنجش امکانات فنی نیست؛ بلکه شاخصی برای ارزیابی میزان احترام به انسان، فرهنگ و سرمایه اجتماعی نیز محسوب می‌شود.

ولی مقایسه وضعیت زیرساختی فوتبال ایران با کشوری مانند انگلستان، شکافی عمیق و نگران‌کننده را آشکار می‌کند؛ شکافی که نه از تفاوت در میزان علاقه مردم به فوتبال، بلکه از دو رویکرد کاملاً متفاوت نسبت به مفاهیمی مانند مالکیت، سرمایه‌گذاری، مدیریت منابع و توجه به هوادار ناشی می‌شود.

انگلستان توانسته است استادیوم‌های فرسوده و بعضاً ناایمن خود را از طریق برنامه‌ریزی بلندمدت و بازسازی‌های اصولی به مجموعه‌هایی سودآور و چندمنظوره تبدیل کند؛ مجموعه‌هایی که علاوه بر میزبانی مسابقات فوتبال، به مراکز فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی شهرها نیز تبدیل شده‌اند. در مقابل، بسیاری از ورزشگاه‌های ایران همچنان با مشکلاتی مانند فرسودگی زیرساخت‌ها، نبود الگوی مدیریتی پایدار، کمبود سرمایه‌گذاری، بهره‌برداری غیراقتصادی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.ژ

تنوع، مالکیت و هویت؛ سه ضلع موفقیت فوتبال انگلیس

۷۲ ورزشگاه حاضر در لیگ فوتبال انگلستان، مجموعه‌ای کم‌نظیر از معماری، تاریخ و هویت محلی را به نمایش می‌گذارند. از استادیوم‌های کاملاً مدرن گرفته تا ورزشگاه‌های قدیمی و خاطره‌انگیزی مانند بلاندل پارک گریمزبی که سکوی اصلی آن بیش از یک قرن قدمت دارد، هر ورزشگاه روایتگر داستانی منحصربه‌فرد از تاریخ، فرهنگ و زیست‌بوم منطقه خود است.

این تنوع چشمگیر، حاصل یک رویکرد تاریخی و مدیریتی شفاف است؛ رویکردی که در آن باشگاه‌ها مالکان واقعی ورزشگاه‌های خود هستند و برای بقا در فضای رقابتی فوتبال حرفه‌ای، ناگزیرند به‌طور مستمر در زیرساخت‌های خود سرمایه‌گذاری کنند. در چنین ساختاری، کیفیت ورزشگاه نه یک انتخاب، بلکه یک ضرورت اقتصادی است.

ارزیابی‌های میدانی و بازخورد هواداران نیز ابعاد دقیق‌تری از این مسأله را آشکار می‌کند. در بررسی جامع ورزشگاه‌های فوتبال انگلستان، استادیوم مولینو، متعلق به باشگاه ولورهمپتون، جایگاه نخست را به خود اختصاص داده است. این ورزشگاه در دهه ۱۹۸۰ با سکوهای فرسوده و فضایی افسرده، نماد افول یک باشگاه باسابقه محسوب می‌شد؛ اما امروز، به لطف بازسازی‌های هوشمندانه، ساخت سکوهایی به نام اسطوره‌های باشگاه، نصب مجسمه بیلی رایت و ایجاد فضایی منحصربه‌فرد از نظر آکوستیک و اتمسفر هواداری به یکی از جذاب‌ترین ورزشگاه‌های فوتبال انگلیس تبدیل شده است.

در نقطه مقابل، استادیوم برادفیلد، متعلق به کراولی تاون، نمونه‌ای از معماری بی‌روح و فاقد هویت به‌شمار می‌رود. این ورزشگاه که در سال ۱۹۹۷ در حاشیه شهر ساخته شد، به دلیل فاصله گرفتن از بافت شهری و بهره‌گیری از طراحی ارزان‌قیمت و یکنواخت، به نمادی از فرصت‌سوزی‌های معماری پس از انتشار گزارش تیلور تبدیل شده است.

همین مقایسه نشان می‌دهد که در فوتبال انگلیس حتی کوچک‌ترین جزئیات معماری و فضاسازی ورزشگاه‌ها نیز از نگاه دقیق هواداران پنهان نمی‌ماند. تماشاگر انگلیسی تنها برای دیدن یک مسابقه به ورزشگاه نمی‌رود؛ او کیفیت تجربه حضور در ورزشگاه را نیز مورد ارزیابی قرار می‌دهد.

> تجربه فوتبال انگلستان نشان داده است که با وجود اراده مدیریتی، خروج دولت از بنگاهداری، مشارکت واقعی بخش خصوصی و احترام به کرامت هواداران، می‌توان ورزشگاه‌ها را از یک هزینه تحمیلی به یک فرصت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی تبدیل کرد

تلفیق سنت و مدرنیته؛ فرمولی که فوتبال ایران هرگز آن را نیاموخت

یکی از برجسته‌ترین ویژگی‌های ورزشگاه‌های انگلیسی، توانایی آنها در ایجاد تعادل میان تاریخ و امکانات مدرن است. در تارف مور، ورزشگاه باشگاه برنلی، سکوهای قدیمی دهه ۱۹۷۰ در کنار ساختارهای جدید دهه ۱۹۹۰ قرار گرفته‌اند و در عین حال، چشم‌اندازی منحصربه‌فرد از پشت‌بام‌های پلکانی شهر صنعتی برنلی را پیش روی تماشاگران قرار می‌دهند.

فراتون پارک، ورزشگاه باشگاه پورتسموث، نمونه دیگری از این رویکرد است. سکوی اصلی این ورزشگاه که یکی از آثار برجسته آرچیبالد لیچ، معمار مشهور اسکاتلندی محسوب می‌شود با وجود بازسازی‌های متعدد همچنان اصالت معماری قرن نوزدهمی خود را حفظ کرده است. بالکن‌های فولادی متقاطع و ورودی‌هایی با معماری نیوتودور، هویت تاریخی این ورزشگاه را به بخشی جدایی‌ناپذیر از تجربه تماشاگر تبدیل کرده‌اند.

اما شاید مهم‌ترین تفاوت فوتبال انگلیس با فوتبال ایران، در تعریف مفهوم «رفتن به ورزشگاه» باشد. در انگلستان حضور در استادیوم تنها به معنای تماشای مسابقه نیست؛ بلکه یک تجربه اجتماعی کامل محسوب می‌شود. وجود موزه‌های باشگاهی، فروشگاه‌های رسمی، فضاهای ویژه خانواده‌ها، رستوران‌ها و مراکز تفریحی باعث شده است هواداران ساعت‌ها پیش از آغاز مسابقه در ورزشگاه حضور پیدا کنند.

باشگاه‌های انگلیسی به‌خوبی دریافته‌اند که ورزشگاه صرفاً محلی برای برگزاری مسابقه نیست، بلکه یک بنگاه اقتصادی، یک مرکز فرهنگی و یک فضای اجتماعی است که می‌تواند در تمام روزهای سال درآمدزایی کند.

در مقابل، بسیاری از ورزشگاه‌های ایران همچنان از ابتدایی‌ترین امکانات رفاهی محرومند. نبود پارکینگ مناسب، فرسودگی سکوها، ضعف خدمات بهداشتی، کمبود امکانات ویژه خانواده‌ها، نبود فروشگاه‌های رسمی و فقدان برنامه‌ریزی برای بهره‌برداری اقتصادی از فضاهای ورزشی، نشان می‌دهد که در نظام مدیریتی فوتبال ایران، همچنان هواداران در اولویت قرار ندارد.

شاید تلخ‌ترین بخش این مقایسه آن باشد که فوتبال ایران از نظر سرمایه انسانی و شور هواداری، چیزی کمتر از فوتبال انگلیس ندارد؛ اما تفاوت در نوع مدیریت و نگاه به زیرساخت‌ها، فاصله‌ای عمیق میان این دو ایجاد کرده است.

تا زمانی که ورزشگاه در ایران صرفاً یک سازه بتنی برای برگزاری مسابقات تلقی شود و نه یک سرمایه اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی، نمی‌توان انتظار داشت که فوتبال ایران از چرخه فرسودگی و عقب‌ماندگی خارج شود. احترام به هوادار از سکوهای ورزشگاه آغاز می‌شود؛ همانجایی که فوتبال در آن نفس می‌کشد و هویت خود را بازمی‌یابد.

آسیب‌شناسی وضعیت ورزشگاه‌های ایران

در سوی دیگر این معادله، ایران قرار دارد؛ کشوری که فوتبال در آن نه یک سرگرمی، بلکه بخشی از هویت اجتماعی و فرهنگی مردم است. اشتیاق وصف‌ناپذیر میلیون‌ها هوادار ایرانی به فوتبال، در تضادی آشکار با وضعیت ورزشگاه‌های کشور قرار دارد؛ ورزشگاه‌هایی که نه‌تنها فاصله‌ای چشمگیر با استانداردهای بین‌المللی دارند، بلکه در بسیاری از موارد، ابتدایی‌ترین حقوق تماشاگران را نیز نادیده می‌گیرند.

ورزشگاه آزادی تهران، به‌عنوان مهم‌ترین و نمادین‌ترین مجموعه ورزشی کشور با ظرفیتی نزدیک به هشتادهزار نفر، شاید روشن‌ترین نمونه این چالش ساختاری باشد. آزادی یک دارایی عمومی و تحت مالکیت وزارت ورزش است و دو باشگاه استقلال و پرسپولیس، با وجود تمام جایگاه و محبوبیت‌شان، چیزی جز مستأجرانی بدون اختیار در این مجموعه نیستند.

> ورزشگاه آزادی تهران، به‌عنوان مهم‌ترین و نمادین‌ترین مجموعه ورزشی کشور با ظرفیتی نزدیک به هشتادهزار نفر، شاید روشن‌ترین نمونه این چالش ساختاری باشد. آزادی یک دارایی عمومی و تحت مالکیت وزارت ورزش است و دو باشگاه استقلال و پرسپولیس، با وجود تمام جایگاه و محبوبیت‌شان، چیزی جز مستأجرانی بدون اختیار در این مجموعه نیستند

نبود مالکیت واقعی، انگیزه هرگونه سرمایه‌گذاری بلندمدت را از میان برده است. طبیعی است که هیچ باشگاهی حاضر نباشد صدها میلیارد تومان برای بازسازی مجموعه‌ای هزینه کند که مالک آن نیست و هیچ تضمینی برای بهره‌برداری بلندمدت از آن ندارد.

حاصل این ساختار معیوب، امروز به‌وضوح قابل مشاهده است؛ سکوهای فرسوده، صندلی‌های شکسته، سیستم‌های روشنایی و صوتی مستهلک، سرویس‌های بهداشتی نامناسب و ناتوانی در ارائه ابتدایی‌ترین خدمات به تماشاگران، تنها بخشی از مشکلات این ورزشگاه هستند.

واقعیت تلخ‌تر آن است که امروز دو سال از آخرین باری که چمن ورزشگاه آزادی میزبان یک مسابقه بوده می‌گذرد و فوتبال ایران حتی از همین امکانات نیمه‌جان نیز محروم مانده است. در این میان، تعمیرات ورزشگاه نیز غالباً نه براساس یک برنامه علمی و پیشگیرانه، بلکه به‌صورت واکنشی و مقطعی انجام می‌شود؛ آن هم معمولاً در آستانه مسابقات مهم یا تحت فشار کنفدراسیون فوتبال آسیا. اما چالش زیرساختی فوتبال ایران تنها به ورزشگاه آزادی محدود نمی‌شود.

در اصفهان، ورزشگاه نقش جهان پس از چندین دهه تأخیر به بهره‌برداری رسید، اما همچنان با چالش‌های متعدد اجرایی و ساختاری روبه‌رو است. در تبریز نیز ورزشگاه یادگار امام، به دلیل جانمایی نامناسب در حاشیه شهر و فقدان زیرساخت‌های کارآمد حمل‌ونقل عمومی، رفت‌وآمد را برای ده‌ها هزار هوادار پرشور فوتبال به تجربه‌ای فرسایشی و کابوس‌وار تبدیل کرده است.

از سوی دیگر، ورزشگاه‌های قدیمی و خاطره‌انگیزی مانند تختی و شیرودی تهران نیز یا به ویرانه‌هایی متروک تبدیل شده‌اند یا بدون کوچک‌ترین برنامه‌ای برای حفاظت از هویت تاریخی و حافظه جمعی فوتبال ایران در مسیر نابودی قرار گرفته‌اند.

ریشه‌های یک شکاف عمیق

بررسی تطبیقی زیرساخت‌های فوتبال ایران و انگلستان، به‌خوبی ریشه‌های این فاصله عمیق را آشکار می‌کند.

در انگلستان، ساختار مالکیت ورزشگاه‌ها عمدتاً خصوصی و مبتنی بر باشگاه‌ها است؛ اما در ایران، مدیریت دولتی و وابستگی به منابع نفتی همچنان بر فضای ورزش کشور سایه انداخته است.

در فوتبال انگلیس، ورزشگاه یک دارایی اقتصادی محسوب می‌شود و باشگاه‌ها برای افزایش درآمد، ناگزیر به سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها هستند. اما در ایران، باشگاه‌هایی که مالک ورزشگاه نیستند، عملاً هیچ انگیزه‌ای برای سرمایه‌گذاری ندارند و نتیجه این چرخه معیوب، توقف کامل توسعه زیرساخت‌ها است.

تفاوت‌ها تنها به مسأله مالکیت محدود نمی‌شود. در حوزه نگهداری، باشگاه‌های انگلیسی از نظام‌های علمی و پیشگیرانه استفاده می‌کنند، در حالی که نگهداری از ورزشگاه‌ها در ایران عمدتاً به زمان بروز بحران موکول می‌شود.

در حوزه ایمنی نیز استانداردهای ساختمانی فوتبال انگلستان پس از فاجعه هیلزبورو به‌شدت سختگیرانه و الزام‌آور شدند. اما در ایران استانداردهای حرفه‌ای بارها و بارها نادیده گرفته شده‌اند. در نهایت شاید مهم‌ترین تفاوت به تجربه هوادار بازگردد.

در انگلستان حضور در ورزشگاه به معنای تجربه یک روز کامل از تفریح، خرید، تعامل اجتماعی و استفاده از خدمات فرهنگی و رفاهی است. اما در ایران، هوادار ناچار است ساعت‌ها ترافیک، ازدحام، بی‌نظمی، کمبود امکانات و بی‌احترامی را تحمل کند تا در نهایت روی سکویی بنشیند که گاه حتی از ابتدایی‌ترین استانداردهای ایمنی نیز برخوردار نیست.

راه نجات؛ اصلاحات ساختاری به‌جای مسکن‌های مقطعی

خروج فوتبال ایران از این وضعیت چالش برانگیز، نیازمند تصمیم‌هایی جسورانه، بنیادی و بلندمدت است.

نخستین گام، واگذاری بلندمدت ورزشگاه‌های اصلی کشور به باشگاه‌ها در قالب قراردادهای بیست تا سی‌ساله است. تنها در چنین شرایطی است که باشگاه‌ها می‌توانند برای توسعه زیرساخت‌ها برنامه‌ریزی کنند، سرمایه جذب کنند و از ظرفیت‌هایی مانند حق نام‌گذاری سکوها، تبلیغات محیطی و درآمدهای ناشی از بلیت‌فروشی بهره ببرند.

گام دوم، تدوین استانداردهای اجباری و غیرقابل چشم‌پوشی از سوی سازمان لیگ برای صدور مجوز حرفه‌ای است. هیچ باشگاهی نباید بدون برخورداری از زمین استاندارد، نور مناسب، سامانه الکترونیکی فروش بلیت، امکانات ایمنی و خدمات رفاهی اولیه، مجوز حضور در لیگ برتر را دریافت کند.

گام سوم، تغییر نگاه به هوادار است. تا زمانی که تماشاگر صرفاً به‌عنوان خریدار بلیت تلقی شود، هیچ تحول پایداری رخ نخواهد داد. هوادار باید به‌عنوان شریک اقتصادی و مهم‌ترین سرمایه باشگاه شناخته شود. ورزشگاه‌ها نیز باید به فروشگاه‌های رسمی، موزه‌های باشگاهی، فضاهای تجاری، مراکز خدماتی و سامانه‌های حمل‌ونقل مدرن، از جمله خطوط اختصاصی مترو و اتوبوس، مجهز شوند.

احترام به فوتبال از احترام به هوادار آغاز می‌شود

فوتبال در ایران یک سرمایه عظیم اجتماعی و یک عشق ملی است. میلیون‌ها نفر در سراسر کشور، با وجود مشکلات اقتصادی، محدودیت‌های زیرساختی و دشواری‌های متعدد همچنان سکوهای ورزشگاه‌ها را پر می‌کنند و به مسابقات روح می‌بخشند.

اما ادامه این روند و تداوم بی‌توجهی به وضعیت ورزشگاه‌ها، چیزی جز بی‌احترامی آشکار به این سرمایه ارزشمند نیست.

تجربه فوتبال انگلستان نشان داده است که با وجود اراده مدیریتی، خروج دولت از بنگاهداری، مشارکت واقعی بخش خصوصی و احترام به کرامت هواداران، می‌توان ورزشگاه‌ها را از یک هزینه تحمیلی به یک فرصت اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی تبدیل کرد.

اکنون زمان آن فرا رسیده است که مدیران ورزش ایران، به‌جای ادامه چرخه فرسودگی، تعمیرات مقطعی و سیاست‌های کوتاه‌مدت، با الگوبرداری از ساختارهای موفق جهانی به این دور باطل پایان دهند.

فوتبال ایران بیش از هر زمان دیگری به ورزشگاه‌هایی نیاز دارد که نه نماد فرسودگی، بلکه نشانه توسعه، احترام و افتخار ملی باشند.

سهم ورزش از اقتصاد ایران فقط نیم‌درصد است

رئیسی کیا: قانون واگذاری باید تسهیل شود

واگذاری اماکن و استادیوم‌های ورزشی یکی از موضوعات مهم در مسیر تغییر ساختار اقتصادی ورزش ایران است؛ موضوعی که به اعتقاد کارشناسان، صرفاً با انتقال مالکیت یک ورزشگاه از دولت به بخش خصوصی به نتیجه نمی‌رسد و نیازمند تدوین یک چهارچوب قانونی واقتصادی مشخص است. صادق رئیسی کیا، کارشناس حوزه ورزش معتقد است، دولت باید در نگاه خود به اقتصاد ورزش بازنگری کند و شرایطی را فراهم آورد که سرمایه‌گذاری در این حوزه برای بخش خصوصی توجیه اقتصادی داشته باشد.

رئیسی کیا در ابتدای صحبت‌های خود در گفت‌وگو با ایران ورزشی درباره موضوع واگذاری به برداشت عمومی نادرست از این مقوله پرداخت و در این باره اظهار داشت: «خصوصی‌سازی در حوزه ورزش فقط به سهام باشگاه‌ها محدود نمی‌شود و پروژه‌های نیمه‌تمام دولتی، استادیوم‌ها، اماکن و اراضی ورزشی که بهره‌وری لازم از آنها به عمل نمی‌آید نیز می‌توانند در این فرایند قرار بگیرند. البته این واگذاری‌ها باید در قالب یک قانون درست و جامع به تصویب برسد تا هم منافع دولت و مردم حفظ شود و هم بخش خصوصی با اطمینان وارد این حوزه شود.»

این کارشناس ارشد مدیریت ورزشی، مهم‌ترین عامل در موفقیت طرح‌های واگذاری را «ایجاد جذابیت برای بخش خصوصی» دانست و تصریح کرد که سرمایه‌گذار بدون چشم‌انداز سودآوری هیچ‌گاه پا به میدان نمی‌گذارد: «در مورد واگذاری استادیوم‌های ورزشی باید افزونه‌ها و ظرفیت‌های اقتصادی دیگری نیز در نظر گرفته شود تا سرمایه‌گذاری برای بخش خصوصی جذابیت داشته باشد. به بیان دیگر، صرف انتقال یک ساختمان یا مجموعه ورزشی به سرمایه‌گذار، الزاماً به معنای ایجاد یک فعالیت اقتصادی موفق نیست. سرمایه‌گذار زمانی وارد می‌شود که چشم‌انداز سودآوری و بازگشت سرمایه را ببیند. هرچه بازگشت سرمایه در مدت کوتاه‌تری اتفاق بیفتد، جذابیتش برای سرمایه‌گذاری نیز افزایش پیدا می‌کند. بنابراین قانون واگذاری در ورزش باید علاوه بر تعیین تکلیف اماکن موجود، شرایطی را فراهم کند که سرمایه‌گذار بتواند در بخش‌های جانبی و فعالیت‌های مکمل نیز سرمایه‌گذاری کند.»

این کارشناس با اشاره به این موضوع که دولت باید رویکرد خود را نسبت به ورزش تغییر دهد و قانون واگذاری را تسهیل کند، توضیح داد: «دولت ناگزیر است که رویه خود را نسبت به ورزش به‌کلی تغییر دهد. پیشنهاد من این است که قانون واگذاری با هدف تسهیل بیشتر اصلاح شده و امکان خرید اقساطی در بازه‌های زمانی بلندمدت برای متقاضیان فراهم شود. سهم ورزش از اقتصاد کشور حدود نیم‌درصد است و این رقم بسیار پایین است. تا زمانی که تقاضا برای خدمات ورزشی افزایش پیدا نکند، نمی‌توان انتظار داشت سرمایه‌گذاری گسترده‌ای در این حوزه شکل بگیرد. این زمانی اتفاق می‌افتد که شرایط اقتصادی خانواده‌ها در سطح مطلوبی باشد تا هزینه ورزش به هزینه سبد خانوار اضافه شود. در این صورت سرمایه‌گذار می‌بیند که بازار ورزش برایش سودآور است و جذابیت برایش ایجاد می‌شود.»

یکی از بخش‌های کلیدی مصاحبه رئیسی کیا به تغییر نگاه ساختاری به وزارت ورزش بازمی‌گشت. او در این زمینه تأکید کرد: «هیأت دولت و وزیر ورزش باید بپذیرند که این وزارتخانه یک ارگان اقتصادی هم هست و به عوامل بازیگر و صحنه‌ساز این میدان باید توجه کرد.»

ماجرای واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها از ۱۳۹۱ تا امروز

راه حل مشخص است؛ زمان اقدام نرسیده؟

سوژه

اگر امروز گزارشی را که ۱۴سال پیش درباره واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها نوشته شده، دوباره منتشر کنیم، احتمالاً بخش زیادی از آن همچنان برای مخاطب امروز آشنا خواهد بود؛ همان وعده‌ها، همان استدلال‌ها و همان تأکیدها. تنها تفاوت، تغییر مدیرانی است که هر چند سال یک‌بار پشت تریبون می‌روند و از ضرورت واگذاری زیرساخت‌ها به باشگاه‌ها سخن می‌گویند. قصه واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها، دست‌کم در شکل امروزی آن، سال‌هاست که تکرار می‌شود؛ اما فاصله میان «ضرورت واگذاری» و «اجرای واگذاری» همچنان پابرجاست.

در سال ۱۳۹۱، مهدی تاج که در آن مقطع سرپرستی سازمان لیگ را برعهده داشت، واگذاری ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها را یکی از مسائل مهم فوتبال ایران دانست. او تأکید کرده بود که این اتفاق هم برای دولت و هم برای باشگاه‌ها منافع خواهد داشت و باشگاهی که از داشتن یک ورزشگاه اختصاصی مطمئن باشد، انگیزه بیشتری برای سرمایه‌گذاری روی آن خواهد داشت.

این استدلال، دست‌کم روی کاغذ منطقی بود. باشگاهی که بداند یک ورزشگاه را برای مدت طولانی در اختیار دارد، می‌تواند برای توسعه زیرساخت، نگهداری، بازسازی و ایجاد منابع درآمدی برنامه‌ریزی کند. در مقابل، دولت نیز از بار مالی نگهداری بخشی از اماکن ورزشی رها می‌شود. اما از آن روز تا امروز، مسأله اصلی همچنان باقی است، چرا این ایده در عمل به یک سیاست فراگیر تبدیل نشد؟

از تاج سازمان لیگ تا تاج فدراسیون

چهارده سال بعد، همان موضوع همچنان در اظهارات مهدی تاج دیده می‌شود؛ این بار در جایگاه رئیس فدراسیون فوتبال. تاج در سال ۱۴۰۳ بار دیگر بر واگذاری مدیریت ورزشگاه‌ها به باشگاه‌ها تأکید کرد و نقش جهان را نمونه‌ای قابل استناد دانست؛ ورزشگاهی که در اختیار باشگاه سپاهان قرار گرفته و به گفته او این باشگاه توانسته در تکمیل، نگهداری و مدیریت آن نقش مؤثری ایفا کند. او همچنین از مدلی صحبت کرده که براساس آن، ورزشگاه‌ها می‌توانند برای دوره‌های طولانی، حتی ۲۰ تا ۳۰ سال، در اختیار باشگاه‌های واجد شرایط قرار بگیرند تا آنها امکان برنامه‌ریزی و سرمایه‌گذاری بلندمدت داشته باشند. این پیشنهاد در واقع همان ایده‌ای است که سال‌ها قبل مطرح شده بود؛ باشگاه باید نسبت به آینده یک ورزشگاه اطمینان داشته باشد تا برای آن هزینه کند. اما پرسش مهم اینجاست که چرا چنین مدلی با وجود تکرار مداوم هنوز به یک رویه عمومی در فوتبال ایران تبدیل نشده است؟

تقریباً در هر بحثی درباره واگذاری ورزشگاه‌ها، نام نقش جهان مطرح می‌شود. ورزشگاهی که در اختیار باشگاه سپاهان قرار گرفته و بارها به‌عنوان نمونه‌ای از مدیریت باشگاهی یک زیرساخت ورزشی معرفی شده است. اصل ماجرا قابل تأمل است. اگر واگذاری بلندمدت به باشگاه بتواند انگیزه سرمایه‌گذاری و نگهداری را افزایش دهد، چرا این تجربه به مدل گسترده‌تری در فوتبال ایران تبدیل نشده است؟

مسأله فقط این نیست که یک ورزشگاه به یک باشگاه واگذار شود. پرسش بزرگ‌تر این است که آیا دولت چهارچوبی مشخص برای چنین واگذاری‌هایی طراحی کرده است؟ تکلیف هزینه‌های نگهداری چیست؟ درآمدهای جانبی چگونه محاسبه می‌شود؟ باشگاه تا چه اندازه حق توسعه تجاری مجموعه را دارد؟ مسئولیت تعمیرات اساسی با چه نهادی است و اگر باشگاه نتواند تعهدات خود را انجام دهد، چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ تا زمانی که پاسخ این پرسش‌ها روشن نباشد، «واگذاری» بیشتر یک شعار جذاب مدیریتی خواهد بود تا یک مدل اقتصادی پایدار.

وزیر ورزش هم بر ضرورت واگذاری تأکید کرد

این ماجرا البته محدود به اظهارات رئیس فدراسیون فوتبال نیست. احمد دنیامالی، وزیر ورزش و جوانان نیز در شهریور ۱۴۰۳ درباره وضعیت زیرساخت‌های ورزشی کشور تأکید کرد که مشکل اصلی لزوماً کمبود زیرساخت نیست، بلکه نحوه نگهداری از آنهاست. او نیز نقش جهان را نمونه‌ای موفق از واگذاری و مدیریت باشگاهی دانست و بار دیگر موضوع واگذاری ورزشگاه تختی به استقلال مطرح شد. اما همینجا یک تناقض جدی شکل می‌گیرد. اگر مسئولان به این نتیجه رسیده‌اند که واگذاری مدیریت ورزشگاه‌ها می‌تواند کیفیت نگهداری و سرمایه‌گذاری را افزایش دهد، چرا این سیاست درباره تعداد بیشتری از ورزشگاه‌های کشور اجرا نشده است؟ از سوی دیگر، درباره ورزشگاه تختی نیز اظهارنظرهای متفاوتی مطرح شده و موضوع واگذاری آن به استقلال با ابهام‌ها و حتی تکذیب‌هایی از سوی برخی مسئولان استانی همراه بوده است. در نتیجه آنچه برای افکار عمومی باقی می‌ماند، نه یک نقشه راه روشن، بلکه مجموعه‌ای از خبرها، وعده‌ها و اظهارنظرهای متفاوت است.

مشکل کجاست؟

اینجا باید از مسئولان یک سؤال ساده پرسید؛ اگر همه قبول دارند که واگذاری بلندمدت ورزشگاه‌ها می‌تواند به نفع فوتبال و دولت باشد، مانع اجرای آن چیست؟ آیا مشکل قانونی است؟ آیا باشگاه‌ها از نظر مالی توان پذیرش مسئولیت ورزشگاه‌ها را ندارند؟ یا اینکه دولت همچنان حاضر نیست از مدیریت مستقیم این دارایی‌ها فاصله بگیرد؟ هر کدام از این موارد می‌تواند بخشی از پاسخ باشد، اما آنچه مشخص است، نبود یک مدل شفاف و یکپارچه برای واگذاری است. ۱۴ سال زمان کمی نیست. در این مدت چند دولت، چند وزیر ورزش و چند نسل مدیریتی در فوتبال ایران تغییر کرده‌اند، اما اصل مسأله همچنان روی میز است. شاید اکنون زمان آن رسیده باشد که به جای تکرار اینکه «ورزشگاه‌ها باید به باشگاه‌ها واگذار شوند»، یک برنامه مشخص ارائه شود؛ برنامه‌ای که مشخص کند کدام ورزشگاه، به کدام باشگاه، با چه مدت قرارداد، با چه میزان سرمایه‌گذاری و تحت چه شرایطی واگذار خواهد شد. اگر نقش جهان نمونه موفقی است، باید سازوکار موفقیت آن بررسی و نقاط قوتش برای سایر ورزشگاه‌ها قابل استفاده شود؛ نه‌اینکه فقط نام آن در هر بحثی درباره واگذاری تکرار شود.

فوتبال ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به زیرساخت پایدار نیاز دارد. باشگاهی که نمی‌داند پنج سال آینده در کدام ورزشگاه بازی می‌کند یا چه میزان اختیار برای توسعه یک مجموعه دارد، طبیعی است که انگیزه چندانی برای سرمایه‌گذاری بلندمدت نداشته باشد.